

Vol. 17.

No. 10.

കർമ്മലാസ

The Flower of Carmel

പ്രതിമാസ പത്രം.

October 1919.

വിഷയ വിവരണിക.

1. മംഗളം. ശ്രീമാൻ കെ. ടി. ലോനപ്പൻ അവർകൾ.
2. നമ്മുടെ മണ്ഡസ്യങ്ങൾ.
3. മഹാപ്രഭമായ ഒരായുധം. റവ. ഫാദർ ആൻറണി പെരെയിരാ "
4. യാക്കോബായസഭയുടെ ഉത്ഭവം. റവ. ഫാദർ ജെ. സി. പണിക്കാരൻ എം. എ. "
5. വേദപുസ്തകപാരായണം. റവ. ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ സി. ഡി. "
6. ശ്രീയേശുവിജയം (മലയാളമഹാകാവ്യം.) ശ്രീമാൻ കടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിള. "
7. ഐലാമതവും ഒന്നുതന്നെ. റവ. മാത്യു. പുരയ്ക്കൻ എം. എ. "
8. പെൺസൂ സഭ. ശ്രീമാൻ കെ. ഇ. ജോബ് ബി. എ. "
9. അനുസരണം. ശ്രീമാൻ, വി. കെ. ജോസഫ് മാപ്പിള. "
10. തിരുഹൃദയകാര്യം. രാജശ്രീമാൻ. എഴുപ്പനപ്പാറയിൽ കുഞ്ഞുരാത്തരകൻ "
11. മുട്ടിയാൽ തുറക്കപ്പെടും. (ഒരു പ്രമാണം) ശ്രീമാൻ, കെ. പി. പീറ്റർ. "
12. തിരുഹൃദയ: പൊതുനിയോഗം.
13. പ്രസാധകക്കുറിപ്പുകൾ.
14. പഞ്ചാംഗം.
15. പരസ്യങ്ങൾ.

“കുന്തിതപനങ്ങളുടേയും, ഭാഗ്യപ്രമത്തയുടേയും, അനൈകമത്യത്തിന്റേയും ഫലമായി ഇപ്പോൾ ഭൂലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന വിപ്ലവത്തെ വിധംസനം ചെയ്യുവാനിരിക്കുന്നവരെല്ലാം പ്രധരിക്ക് ഒന്നിനാമിനെ അവരുടെ ആദർശവും മാതൃകയും ആയിട്ടു സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ, അതു രാജ്യയോഗക്ഷേമത്തിന് എത്രയും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.”

(പ്രധരിക്ക് ഒന്നിനാമിന്റെ ജീവചരിത്രം ഇവിടെ തയ്യാറായി വരുന്നുണ്ട്.)

(പത്രാധിപർ)

ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ സർ രാമവർമ്മ മഹാരാജാ
 ജി. സി എസ്. ഐ തിരുമനസ്സിലെ
 അരുവത്തുരണ്ടാമത്തെ ആട്ടത്തിരുനാൾ.

പുസ്തകം ഹെ.

ഹൻഹൻ കേട്ടോബർ.

ലക്കം ൧൦.

മംഗളം.

അമ്മമാർ മുടിരത്താമേ! ജഗദംബ! സൽഗുണപൂരിതേ!
നിമ്ബലോരഭവി! ദൈവപുത്രൻ തായയാ ഭവനേശ്വരീ!
ശിന്ധായ തമസ്സുകൊണ്ടുനിറഞ്ഞ ഹൃത്തടമാകെനിൻ
വെണ്മയാൽ വെളിവാക്കി-മാം പരിപാഹി നിജ്ജരനായികേ!

കെ. ടി. ലോനപ്പൻ.

നമ്മുടെ ഉത്തമബന്ധുക്കൾ.

നിന്റെ എല്ലാവഴികളിലും നിന്നെ ആദരിക്കുന്നതിനു ദൈവം തന്റെ ദൂതന്മാരോട് അജ്ഞാപിച്ചു. (സങ്കീ. നാ. ൧)

“എല്ലാവഴികളിലും” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അത്മികവും ശാരീരികവുമായ ഇരുതരവിഷയങ്ങളിലുമുള്ള സൂക്ഷ്മം ദൈവം തന്റെ ദൂതന്മാരെ ഭരമേലിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. നമ്മുടെ ജന്മശത്രുക്കളായ പിശാചുക്കൾ ഒരിക്കലും വിശ്രമിക്കുന്നില്ല. നാം ഉറങ്ങുന്ന സമയത്തു പോലും അവർ നമ്മുടെ നാശത്തിനുള്ള ഉപായങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു അടുത്തു നിൽക്കുന്നു. “സാത്താൻ അരേവി ഴങ്ങേണ്ടവെന്നുവച്ചു ഗർജ്ജിക്കുന്ന സിംഹത്തെപ്പോലെ ചുറ്റിനടക്കുന്നു” (വി. പത്രോ ൫. ൮.) വിചാരം, വചനം, പ്രവൃത്തി, ഉപേക്ഷ എന്നിതുൾ വഴിയായി അതുവിധമെങ്കിലും ആത്മാവിനു നാം

ശം വരുത്തുന്നതിനായി അവൻ ഇടവിടാതെ തരം നോക്കിനിൽക്കുന്നു. നമ്മിൽ നിഗ്രഹമായിരിക്കുന്ന ദുർവികാരശ്രോണികളെ ഉൾപ്രേരിപ്പിക്കയും, പുറമെന്നും കാണുകയും കേൾക്കയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളേയും നാം കണ്ടുമുട്ടുന്ന ആളുകളേയും സാഹചര്യങ്ങളേയും എല്ലാം നമുക്കു ‘ഉരപ്പി’ന്നു ദോഷത്തിനുമുള്ള കരുക്കളും ഹേതുക്കളുമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു അവൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരിക്കും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ ഉറപ്പുവഴികളും മായാതന്ത്രങ്ങളും നാം കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒന്നോടൊന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന അവന്റെ കണികളെ നമ്മുടെ കാവൽമാലാഖാ പരിപൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അറിവിൽ വെട്ടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മാലാഖാ എതിര്പായങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തവിധുടേ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ തെറ്റിച്ചുകളയുന്നു.

ചില സമയം അവന്റെ കടുക്കിൽ നാം അകപ്പെടാത്തതെന്നും സ്വർഗ്ഗീയ പ്രഭയാൽ നമ്മുടെ ബോധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു നാശകൃപത്തിൽ വിഴാതെ നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ആത്മികമായിട്ടു മാത്രമല്ല, പിശാചു നമ്മെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്; ശാരീരികാ സ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും പെട്ടെന്നുള്ള അപകടങ്ങളും പൂർണ്ണ യോബിനു സംഭവിച്ച പ്രകാരമുള്ള വസ്തുനാശങ്ങളും മറ്റു പല വിധത്തിലുള്ള അനർത്ഥങ്ങളും ദൈവാനുമതിയോടുകൂടി അവൻ നമുക്കു വരുത്തിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ആത്മസമാധാനത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. പിശാച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിലും അവന്റെ പൂർണ്ണശക്തിക്കു യാതൊരു ഹാനിയും ഭവിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. സാറായുടെ ആദ്യ ഭർത്താക്കൾക്കു സംഭവിച്ച ഭയങ്കര നാശങ്ങളും ദൈവപട്ടത്തിൽ നിന്നു തോബിയാസിനു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ഇവിടെ സ്മർത്വങ്ങളാണ്. ഈ ദശ വൈഷമ്യങ്ങളേയും അവയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളേയും ദൈവപട്ടത്ത് കാലേകൂടി തടയുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ റമ്മിൽ നിന്നും മറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും മാലാഖായിൽനിന്നും നാം കൈക്കൊള്ളുന്ന ഈ ദശങ്ങളായ അനുഗ്രഹാതിശയങ്ങളുടെ പെരുപ്പം മരണശേഷം നാം കാണുമ്പോൾ വിസ്മയഭരിതരായിത്തീരുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ജീവിതത്തിലെ സാധാരണ ഘട്ടങ്ങളിൽതന്നെയും ഇത്ര താല്പര്യമായി നമ്മെ പാലിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പിശാചുകൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി അവരുടെ പൂർണ്ണശക്തിയെ നമ്മോടു പ്രയോഗിക്കുന്ന ആ മരണസമയത്തു മാലാഖയുടെ ശുദ്ധ നമ്മുടെ നേരെ എത്രമാത്രമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അതു നമ്മെ എത്രകണ്ടു ആശ്വസിപ്പിക്കുമെന്നും ഊഹ്യമാണല്ലോ.

പിശാചു നമ്മോടു ചെയ്യുന്ന നൈരുഷം മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കു

ന്നു. എന്നാൽ മാലാഖയുടെ തുണ മരണശേഷവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്തിൽകൂടിയും അദ്ദേഹം നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. അത്യന്തന്റെ പക്കൽ നമ്മെ ഏൽക്കുന്നതുവരെ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല. എത്ര വിശ്വസ്തനായ

സ്റ്റേഫിതൻ! എത്ര അൻപുള്ള സഹോദരൻ! അനർത്ഥങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഈ പ്രവാസ ജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് ഉപദേശവും ആശ്വാസവും സഹായവും നൽകുന്ന ഒരു കൂട്ടുകാരൻ, വി. കുബ്ബാനയിലെ ഈ ശോയുടെ ദിവ്യഹൃദയം കഴിഞ്ഞാൽ, കാവൽ മാലാഖയെപ്പോലെ മററാരുമില്ല. ദൈവപട്ടതന്മാർ നമ്മുടെ അവശ്യങ്ങളെ ദൈവരിരുമുന്മാരെ

സമർപ്പിക്കുകയും അവിടെനിന്നും നമുക്കുവേണ്ട അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഉടനടൻ ലഭിച്ചു തരികയും ചെയ്യുന്നതായി, ഗോത്രപിതാവായ യാക്കോബു കണ്ടതുപോലെ, നാമോരോരുത്തരും കണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.

കാവൽ മാലാഖയോടുള്ള ഭക്തി ഒരുത്തമ ക്രിസ്ത്യാനിക്കു വേണ്ടതായ ഭൂധാനഭക്തികളിൽ ഒന്നാണ്. എന്നാൽ സ്റ്റേഫിതാ, നിങ്ങളുടെ ഈ സ്റ്റേഫിതന്റെ നേരെ ഇതുവരെയും ഏങ്ങിനെ പെരുമാറി? സർവ്വലോകചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിനിധിയും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പ്രഭുവും ആയ ഒരാൾ രാപ്പകൽ നിങ്ങൾക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നു എന്നോടും അദ്ദേഹത്തോടു വേണ്ടതായ ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും കാണിക്കുകയും ചെയ്യോ? വിഷമതകളിൽ അയാളോടു വെളിച്ചം സഹായവും അഭ്യർത്ഥിച്ചോ? അയാളിൽ പൂർണ്ണവിശ്വാസം വച്ചിരുന്നോ? ഉല്ലെങ്കിൽ വന്നുവോയെന്നഭികേടിനും അമാന്തത്തിനും എതിരായ ഒരു സമീരനിശ്ചയം ഈ മാസത്തിൽ ചെയ്ത മാലാഖയുടെ സ്മൃതിക്കായിട്ടു ദിനംപ്രതി അല്ലാപ്പലമായ ചില ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്തു. കാലവും വൈകുന്നേരവും ഇപ്രകാരം ചെയ്തുക. “എന്റെ കാവൽക്കാരനായ കത്താവിന്റെ മാലാഖ! ദൈവമൂലമായാൽ നിനക്കുല്ലിക്കപ്പെ

ദിരക്ഷന്ന എന്നെ ഈ ദിവസത്തിൽ (രാത്രിയിൽ) കാത്തുവരിവാലിച്ച് പ്രകാശിപ്പിച്ചു നടത്തി ഭരിച്ചുകൊള്ളണമെ. ”

സർവ്വമാ ഫലപ്രദമായ ഒരായുധം.

വിജയനഗരം ശതാബ്ദത്തിൽ പ്രാൻസ് രാജ്യത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തു അൽബിജൻ സസ് എന്നൊരു വക നഗരി കരളുടത്തുട്ടുകാർ കത്തോലിക്കാ സത്യസഭയുടെ പ്രധാന തത്വങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു തുടങ്ങി. സ്വപരാജ്യത്തെ, ഭയത്താലും അസൂയയാലും നാശപ്രായമാക്കിയെങ്കിലും അതുകൊണ്ടും തുറച്ചിട്ടുണ്ടാതെ അനേകായിരം ജനങ്ങൾ സംഘം ചേർന്നു സമീപ സ്ഥലങ്ങളെ കൊള്ളയിട്ടും വൈദികരെ വധിച്ചും മിലരെ ദേഹോപദ്രവമേല്പിച്ചും വന്നിരുന്നു. അവർ ദേവാലയങ്ങളിൽ നിന്നും വിശുദ്ധ പാത്രങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചും തിരുവസ്ത്രങ്ങളെ മോഷ്ടിച്ചും വന്നു. സകലരും പ്രാണപായത്തെ ഭയന്നു നടന്നിരുന്നു. ഈ നഗരി കര മാരിയെ ജനത തിയിൽനിന്നും ഭൂരിക

ത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയിൽ വിശുദ്ധ കന്യക അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യക്ഷയായി. അവർ സ്നാനീയമായ പ്രകാശത്തോടുകൂടി ദൈവജനനി തനിക്കു ദൃശ്യമായതു ബോദ്ധ്യം ആണെന്നു വന്നത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു. ഒരു ജപമാല തന്റെ കരങ്ങളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധ കന്യക ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു. “ഒ! ദൊമ്മിനിക്കോസെ, നീ യെശു്മായിരിക്ക. നീന്റെ വേലയുടെ ഫലങ്ങൾ അനവധിയായിരിക്കും. ഏന്റെ പുത്രൻ ആത്മാവുകളുടെ രക്ഷയിൽ എന്തുമാത്രം അത്യുത്സാഹത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ! തന്റെ “രക്ഷണീയ”ത്തിന്റെ ഫലം വെറുതെയാകുന്നതിനു തനിക്കു തീരെ ഇഷ്ടമില്ല. മാനുഷരക്ഷ, മാലാഖയുടെ മംഗലവാർത്തയോടുകൂടി ആരംഭിച്ചു, ഗാഹുൽത്താ മലയിലെ ബലിയാൽ പൂർത്തിയാ

രിക്കുന്നതിനു ദൈവം ആയുധമായി തെരഞ്ഞെടുത്തത് വിശുദ്ധ ദൊമ്മിനിക്കോസിനെ ആയിരുന്നു.

ഇവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനു വിശുദ്ധ ദൊമ്മിനീക്കോസ് ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവർക്കായി അനേകം പ്രാവശ്യം കണ്ണുനീർ മിതി തവസ്സു ചെയ്തു എങ്കിലും ഏല്പാം വൃത്തിമായിപ്പരിണമിച്ചതേയുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം പാപികളുടെ സങ്കേതമായ പരിശുദ്ധ മറിയത്തോടു അസാമാന്യ ഭക്തിയോടുകൂടി പ്രാ

യിക്കുന്നു തന്റെ ഉത്സാഹത്താലും സ്വപ്നാരോഹണത്താലും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും നീ ഓർത്തുകൊൾക. ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന അനവധി തിന്മകളെ പരിഹരിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല രോഗാവഴി കത്താവീശോമിശിഹായുടെ ജീവിത മരണ മഹിമകളെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനത്തിലും രക്ഷയുടെ ആരാധനയായ മംഗലവാർത്താജപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നിനക്കു കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു വിട്ടു. “ഈ ഭക്തിയോടുകൂടി പഠിക്കുകയും തന്റെ ഉത്സാഹത്താലും സ്വപ്നാരോഹണത്താലും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും നീ ഓർത്തുകൊൾക. ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന അനവധി തിന്മകളെ പരിഹരിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല രോഗാവഴി കത്താവീശോമിശിഹായുടെ ജീവിത മരണ മഹിമകളെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനത്തിലും രക്ഷയുടെ ആരാധനയായ മംഗലവാർത്താജപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നിനക്കു കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു വിട്ടു. “ഈ ഭക്തിയോടുകൂടി പഠിക്കുകയും

കിരയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ ജലത്തിൽ നന്നായി
 പെട്ടെന്നുവരെ, ഭൂമി നിരപ്പാകുമായി
 രിക്കുന്നു. ഈ ഭക്തിയെ എനിക്കും എന്റെ
 പ്രിയ പുത്രനും ഏറ്റവും പ്രിയമുള്ള ഒരു
 ഭക്താത്മാവുമായിട്ടും, ഇടത്തുടിക്കെ ധ്വം
 സനം ചെയ്യുന്നതിനു ഏറ്റവും വല്ലഭമു
 ള്ള ആയുധമായിട്ടും തിന്മയെ നശിപ്പിക്കു
 ന്നതിനും പുണ്യത്തെ സർവ്വത്ര പ്രചരി
 പ്പിക്കുന്നതിനും, ദൈവകാര്യത്തെ ല
 ഭിക്കുന്നതിനും, എന്റെ സഹായാഭരണ
 ൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും നല്ല
 ഉപകരണമായിട്ടും എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനിക
 ളും സർവ്വദാ പരിചയിച്ചു അത്യാസ
 ത്തിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു നാം ആഗ്ര
 ഹിക്കുന്നു. ഇതു വഴിയായി വിശ്വാസിക
 ൾക്കു അനേക നന്മകൾ ലഭിക്കുകയുംചെ
 യ്യും. നീ വഴിയായി ഭൂലോകത്തിനു കൊടു
 ക്കേണ്ടതായ വിശേഷ ദാനം ഇതാണ്”
 ഈ സ്വർഗ്ഗീയ ദർശനത്താൽ പ്രേരിത
 നായി വിശുദ്ധ ദൊമ്മിനിക്കോസ്
 തുളുസിലെ മെത്രാസനപ്പള്ളിയിൽ പ്ര
 വേശിച്ചതോടുകൂടി പള്ളിമണികൾ താ
 നെ അടിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങി. ജനങ്ങ
 ൾ എല്ലാവരും വിസ്മയനീയമായ മണി
 നാദം കേട്ടു എന്തെന്നറിയാതെ പള്ളിയി
 ൽ ഓടികൂടി. കുറച്ചു സമയത്തുള്ളിൽ
 ആ വലിയ പള്ളി കത്തോലിക്കരെക്കൊ
 ണ്ടും ഇടത്തുട്ടുകാരെക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞു.
 വിശുദ്ധ ദൊമ്മിനിക്കോസ് പ്രസംഗവി
 രത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ദൈവാരൂപിയുള്ള
 ഒരുവനെപ്പോലെ പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി.
 ദൈവത്തിന്റെ നീതിയേയും തന്റെ
 കല്പനകൾക്കു കീഴ് വഴങ്ങാത്തവർക്കു
 ലിച്ചു തയ്യാറാക്കുന്ന ശിക്ഷയേയും കുറി
 ച്ച സംസാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം പരി
 ശുദ്ധ കന്യക തനിക്കു കാണപ്പെട്ടു കൊ
 ടത്ത സ്വർഗ്ഗീയ ദാനത്തെക്കുറിച്ച് പര
 യാൻ തുടങ്ങി. അതിനെപ്പറ്റി സംസാ
 രിച്ചതിന്റെ ശേഷം കൊന്തനമസ്കാരം
 തന്നോടുകൂടി എത്തിക്കുന്നതിനു പര
 ണ്തുകൊണ്ടു ഉച്ച സ്വരത്തിൽ പ്രാർത്ഥി
 ച്ചതിനോടേ ഇടത്തുട്ടുകാർ ഗർജ്ജകൊ
 ണ്ടു പള്ളിയിൽനിന്നു വെളിക്കു ചാടാൻ
 തുടങ്ങി. എന്നാൽ അതിശയമേ! അവർ
 വെളിക്കിറങ്ങിയ ക്ഷണം ഭയങ്കരമായ
 ഇടിനാദവും കൽമഴയും ആരംഭിച്ചതി

നാൽ വെളിക്കിറങ്ങിയവർ വീണ്ടും പ
 ള്ളിയിൽ ഭയത്തോടുകൂടി പ്രവേശിച്ചു പ
 ണ്യാവാനോടൊന്നിച്ചു മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു
 പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഹാ! അത്ഭുത
 മേ! അനേകായിരം പേർ ആ ക്ഷണ
 ത്തിൽ ഇടത്തുട്ടിൽനിന്നും മാനസാന്തര
 പെട്ടു കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നു.
 ഇതായിരുന്നു വിശുദ്ധ ജവമാലയുടെ പ്ര
 ഥമ വിജയം. സ്വപ്നകാലത്തിനുള്ളിൽ
 വിശുദ്ധ ദൊമ്മിനീക്സ് തന്റെ വേല
 വിജയകരമായി പരിണമിക്കുന്നതു കണ്ടി
 രുന്നു. ചരിത്രകാരന്മാർ സാക്ഷാൽവ
 ണ്ണം ഈ വിശുദ്ധൻ ഈ ഭക്തകൃത്യത്താ
 ൽ ഒരു ലക്ഷം ഇടത്തുട്ടുകാരെ മാനസാ
 ന്തരപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു ജ
 വമാലഭക്തിയുടെ ആരംഭം. ജവമാല
 യെന്നതു് ഈശോമറിയത്തിന്റെ ജീവി
 ത സന്തോഷ ഭുഃഖമഹിമകളെക്കുറിച്ചുള്ള
 ധ്യാനത്തോടുകൂടി ചില “ആകാശങ്ങളി
 ൽ ഇരിക്കുന്നതു്” “നന്മനിറഞ്ഞ മറിയ
 വും” അടക്കിക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഭക്തകൃത്യ
 മാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിവേദത്തിന്റെ ആരം
 ഭദശയിൽ എജീപ്തിന്റെ വനാന്തരത്തി
 ൽ തപോനിഷ്ഠയിൽ കാലം കഴിച്ചിരുന്ന
 സന്യാസികളുടെ ഇടയിൽ ഈ ഭക്ത കൃ
 ത്യത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു മാതീരിയുള്ള
 ഛായ പ്രചരിച്ചു വന്നതായി കാണു
 ന്നു. “ബ്രഹ്മചാരിയും” സങ്കീർത്തനങ്ങളും
 ചൊല്ലുവാൻ പാടില്ലാതിരുന്നവർ അത്ര
 യും ‘ആകാശങ്ങളിൽ’ എന്ന നമസ്കാരം
 ചൊല്ലിവന്നിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഏറ്റവും
 ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു അവർ ചെറുകല്ലുക
 ളോ മുത്തുമണികളോ ഉപയോഗിച്ചുപ
 ന്നിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ മുത്തുക
 ളും മണികളും ഒരു ചരടിൽ കോത്തു
 കെട്ടി അങ്ങിനെ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ജ
 വമാലയുണ്ടായി. എന്നാൽ പതിനഞ്ചു
 രഹസ്യങ്ങളടങ്ങിയ ജവമാലഭക്തി വി
 ശുദ്ധ ദൊമ്മിനിക്കോസിൻനിന്നാണ് ആ
 രംഭിച്ചതു്. ജവമാല നൂററമ്പതു് ‘നന്മ
 നിറഞ്ഞമറിയ’ത്താൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതാ
 ണല്ലൊ. ഈ നൂററമ്പതു് ‘നന്മനിറഞ്ഞ
 മറിയ’വും ഈശോയുടെയും മറിയത്തി
 ന്റെയും സന്തോഷ ഭുഃഖമഹിമ ജീവിത
 ങ്ങളുടെ സ്തോരകമായി മൂന്നായിട്ടു വിഭജി
 ച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഈ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റേയും പരിശുദ്ധകന്യകയുടേയും ജീവിതകാലത്തിലെ പ്രധാന ഘട്ടങ്ങളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ ജപമാലയെ സുവിശേഷസംഗ്രഹമെന്നു വിളിക്കാം. ക്രിസ്തുവേദത്തിന്റെ പ്രചാരകത്വമായും, മൂന്നു ദൈവിക പുണ്യങ്ങളേയും സംരക്ഷിച്ചുപുലർത്തുന്ന അമ്മയായും, അവിശ്വാസത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്ന ആയുധമായും, ഇടത്തുടിന്റെ നശീകരക്കോടലിയായും, യശോഭം തിരുന്ന സഖിയായും, തിന്മയെ ദൂരീകരിക്കുന്ന അനിച്ഛാർത്ഥവൈരിയായും, പരീക്ഷയാകുന്ന കടലിന്മീതെയുള്ള പാലമായും, യുദ്ധത്തിലെ മഹത്വ ജയക്കൊടിയായും, ഭീനക്കാരടെ മരുനായും, ബുദ്ധിയുടെ ദിപമായും, ദരിദ്രന്മാരുടെ സമ്പത്തായും, സകല ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും എത്താത്ത നിക്ഷേപമായും, വിധവകളുടെ വിടാത്ത ആശ്രയമായും നിർമ്മാണങ്ങളുടെ രക്ഷയായും, പിശാചിന്റെ ബലവൈരിയായും, വിരക്തിയുടെ രക്ഷണീയ മുദ്രയായും, വിവാഹ വിശ്വാസ്യതയുടെ ശക്തസംരക്ഷണിയായും, സംസാരസാഗരത്തിലെ രക്ഷാകര തുറമുഖമായും, പാപികളുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായും, മരണാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസമിത്രമായും, മോശയുടെ അത്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങളായും സ്വർഗ്ഗരാജ്യ മാർഗ്ഗദർശിയായ മേഘത്തൂണായും, ശത്രുക്കളുടെ മധുരമുള്ള പാലായും, പട്ടക്കാരടെ ധൈര്യവും വല്ലഭ്യവും ആയും, സ്വർഗ്ഗീയ സ്വർഗ്ഗതാക്കോലായും, വേദസാക്ഷികളുടെ അക്ഷയ ധീരതയായും, ലോകം പിശാചു ശരീരം എന്ന ശത്രുക്കളോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ വിശ്വാസികളുടെ കപമവും ആയുധവുമായും ഈ ജപമാല വിലസുന്നു. ജപമാലയുടെ പ്രസ്താവന ലക്ഷണങ്ങളെയെല്ലാംതന്നെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്ന അനേക സംഭവങ്ങളുള്ളവയിൽനിന്ന് ഏതാനും ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

൧൩൩-ൽ ബൊലോഞ്ഞായിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന വസന്തയെന്നിറുത്തിയതു ജപമാലയായിരുന്നു. അതുപോലെ ൧൩൭൩-ൽ നേപ്പിൾസിലും, ൧൭൩൪-ൽ ലിസ്ബനിലും, ൧൭൮൦-ൽ തൊന്റൊസാ

യിലും, ൧൭൯൨-ൽ വിയന്നയിലും, ൧൭൯൮-ൽ പാരീസിലും വ്യാപിച്ചിരുന്ന സാമൂഹിക വ്യാധികളെ ഇല്ലാതാക്കിയതും ജപമാലയായിരുന്നു. ദരിദ്രന്മാരെ ധനവാന്മാരാക്കിയതും ജപമാലയത്രേ. ദീനത്തിൽനിന്നും ജപമാലയുടെ വല്ലഭത്താൽ സുഖപ്രാപിച്ചവർ എത്ര പേർ? ഒരു ഭൂമികുലുക്കുമുണ്ടായപ്പോൾ ഒരു തള്ളയും മകനും ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ അകപ്പെട്ടുപോയി. കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അവിടം പരിശോധനകഴിച്ചു കഴിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ തള്ളയും കുട്ടിയും ജീവനോടിരിക്കുന്നതു കണ്ടവർ എന്തു ഭക്തകൃത്യമാണ് അവർ ആചരിച്ചിരുന്നതെന്നു ചോദിച്ചതിന് ജപമാല ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നെന്നായിരുന്നു അവളുടെ മറുപടി. ഹാ! എന്തു വല്ലഭമുള്ള ഒന്നാണ് ഈ ഭക്താത്മാവ്. ഇതു ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കളെ വിടുതൽ ചെയ്യുന്നതിനു ഏറ്റവും ഉതകുന്നതാകുന്നു. എല്ലാവരിലും വിശേഷമായ പ്രാർത്ഥന പുസ്തകവും ഇതുതന്നെയാണ്.

എന്നാൽ എളിമയോടും ഏരിവോടും കൂടി വേണം കൊണ്ടു എത്തിക്കുവാൻ. അതോടുകൂടി ജീവിതവും നന്നാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെയും മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നുമുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെ നാം ക്ഷമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'ജപമാലാ'ത്മാവ് സർവ്വതൃപ്തങ്ങളോടൊന്നിച്ചു പോകണം. നാം അപേക്ഷിക്കുന്ന നന്മകൾ നമുക്കു കിട്ടുമെന്നുള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കണം. സ്ഥിര ചിത്തത്തോടുകൂടി ഈ ഭക്താത്മാവത്തിൽ നാം നില്ക്കണം. പ്രത്യേകാൽ, ഭാഗ്യമായ ഒരു മരണം ലഭിക്കുന്നതിന് ഈ ഭക്തകൃത്യത്തെ അഭ്യസിക്കണം. "നി ദിവസവും ഒരു നല്ലമരണത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കണം, ദൈവം നിന്റെ അപേക്ഷയെ ദിവസവും കേൾക്കും." (സുവാദസ്) "നമ്മുടെ അന്തിമവിനാശികവാദ ഒരു ഭാഗ്യമരണത്തിനായി നാം അപേക്ഷിച്ചാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും ഒരു ഭാഗ്യമരണം നമുക്കു പ്രാപിക്കാം." (ബല്യർമിൻ.) ആകയാൽ ഫലവത്തായതും വല്ലഭമുള്ളതുമായ ഭക്തകൃത്യത്തെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കാതെ നമുക്കു നി

പ്രഹിഷ്ടകൊണ്ടുപരാം. എന്നാൽ പരിശുദ്ധൻ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.
 ല കന്യകയുടെ പ്രത്യേക സഹായം ന
 മിൽ ഉണ്ടാകും. നാം ഭാഗ്യപ്പെട്ട മര ഫാദർ ആന്റണി പെരയിരം.

യാക്കോബായ സഭയുടെ ഉത്ഭവം.

I.

ഏകവും പരിശുദ്ധവും ശ്രീഹയ്യടുത്തുമായ കത്തോലിക്കാ തിരുസഭയുടെ ഐക്യത്തിൽനിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള ഇടത്തുകൾ, പ്രായേണ എല്ലാ ശതാബ്ദങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ചരിത്ര മുഖേന നാം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അവയിൽ എബിയനൈറ്റ് (Ebionite), സെറിന്തിയൻ (Cerinthian), ഗോസ്റ്റിക് (Gnostic), അരിയൻ (Arian), ഡോനേറ്റിസ്റ്റ് (Donatist), പെലേജിയൻ (Pelagian) ആദിയായ മതവൈപരീത്യങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ വേദാരംഭത്തിന്റെ ആദ്യമന്തററാണ്ടുകളിൽതന്നെ ഉത്ഭവിച്ചു എങ്കിലും അമിരേണ നാമാവശേഷങ്ങളായിത്തീർന്നു. വേദം മിലതു കുറേക്കാലം പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി പലയിടങ്ങളിലും പരന്നുപിടിച്ചതിന്റെശേഷം ഓരോ കാരണവശാൽ നന്നാ ശോഷിക്കുകയും, മുൻ ഐശ്വര്യത്തോടുപമിച്ചാൽ തീരെ നിസ്സാരമായ ഒരവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഇടത്തുകളിൽ ഒന്നു ക്രിസ്താബ്ദം ൧൨൮-ാമാണ്ടിടക്കു ഉത്ഭവിച്ച നെസ്തോറീസ് പാഷാണ്ഡമതവും, വേറൊന്നു ഏകദേശം ഇതേസമയത്തുതന്നെ ജാതമായ "ഏകസ്വഭാവ"മതവൈപരീത്യവുമാകുന്നു.

൧൩൧-ാമാണ്ടിൽ "എഫെസൂസി"ൽ കൂടിയ മൂന്നാമത്തെ പൊതുസൂനഹദോസിനാൽ ശപിക്കപ്പെട്ട നെസ്തോറിയൻ ഇടത്തുടിനെക്കുറിച്ച് ഊയവസരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പറയണമെന്നു കരുതുന്നില്ല. എന്നാൽ "ഏകസ്വഭാവ" അല്ലെങ്കിൽ "എവുത്തിക്കിയ" അല്ലെങ്കിൽ 'യാക്കോബായ' അഥവാ കേരളത്തിൽ ഇവരെ സാധാരണയായി വിളിക്കാറുള്ള

തുപോലെ, "പുത്തൻകുറു" ഇടത്തുടിനെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സന്ദർഭാചിതമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ആദ്യമായി തന്നെ യാക്കോബായ സഭയുടെ ഉത്ഭവം എങ്ങനെ എന്നു അന്വേഷിച്ചുനോക്കാം. എഫെസൂസ് പൊതുസൂനഹദോസുപരെ "ഏകസ്വഭാവ"വാദമൊ, അഥവാ "യാക്കോബായ"ശബ്ദമോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ നൂതനവിശ്വാസത്തിനാസ്സഭമായ തത്വമൊ (മുഴിയാ പിറന്നിട്ടു ൪൦൦കൊല്ലങ്ങളായിട്ടു) ക്രിസ്തുസഭയിലെ ഒന്നു കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

"യാക്കോബായ" ഇടത്തുടിന്റെ സ്ഥാപകൻ ആരാണെന്നു ക്ലിപ്തമായി പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കത്താവിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ട രണ്ടാളുകൾ ഉണ്ടെന്നും, വി. കന്യകമറിയത്തെ മനുഷ്യ ആളായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവെന്നല്ലാതെ ദൈവമാതാവെ (Theo Tokos)ന്നു വിളിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും നെസ്തോറീസ് പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ക്രിസ്തീയസഭ സെലൂസീനോസു പാപ്പായുടെ കീഴിൽ എഫെസൂസിൽ ഒരു പൊതുസൂനഹദോസായി കൂടുകയും നെസ്തോറീസിന്റെ അബദ്ധ പഠനങ്ങളെ ശപിക്കുകയും, കന്യകമറിയത്തെ ദൈവമാതാവെന്നു തന്നെ വിളിക്കണമെന്നു വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നീടു ഇങ്ങനെ പഠിപ്പിച്ചവരിൽ ചിലർ നെസ്തോറിയൻ ഇടത്തുടിനോടുള്ള അധിക വെറുപ്പുകൊണ്ട്, നെസ്തോറീസു, കത്താവിൽ വെച്ചേരെയുള്ള രണ്ടാളുകൾ ഉണ്ടെന്നു പഠിപ്പിച്ചതിന്നു നേരെ വിവരീതമായി കത്താവ് ഏക ആളാകുന്നുവെന്നു പഠിപ്പിച്ചതു കൂടാതെ, കത്താവിന്റെ ദൈവികസ്വ

ഭാവവും, മനുഷ്യസ്വഭാവവും തമ്മിലുള്ള സ്പഷ്ടമായ പ്രത്യാസത്തെക്കൂടെ വിസ്മരിച്ച്, കത്താവും ഏകസ്വഭാവമുള്ള ആളാണെന്നു കൂടി പഠിച്ചിട്ടു. കടലിലുള്ള ജലപ്രവാഹത്തിൽ ഒരു തുള്ളി വീഞ്ഞു എങ്ങനെ കലങ്ങി ഏകദേശം ഇല്ലാതെയായിപ്പോകുമോ, ഇതുപോലെതന്നെ മ്ശിഹായുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവം ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ അമൻ രണ്ടുകൂടി ഒന്നായി, ഒടുവിൽ ദൈവസ്വഭാവമെന്ന ഏകസ്വഭാവമാത്രമേ കത്താവിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു ഈ പുതിയ കൂട്ടർ വാദിച്ചു. ഈ വാദത്തിൽനിന്ന് “ഏകസ്വഭാവവാദികൾ” എന്നു പേരു ഇവർക്കു ലഭ്യമായി. എന്നാൽ കത്താവിന്റെ മനുഷ്യസ്വഭാവം ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ ലയിച്ചുപോയെങ്കിൽ, കത്താവിന് ശരിയായ മനുഷ്യസ്വഭാവം ഇല്ലാതിരിക്കുമെന്നും, കത്താവിനെ ന്യായമായി ഒരു മനുഷ്യനെന്നു വിളിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുമുള്ള തത്വത്തെ അവർ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവരുടെ പുതിയ വാദം “അപ്പോലിനാറിസ്റ്റ്” ഏകത്വടിന്റെയും, അതിലും പഴക്കമുള്ള “ഡൊക്ട്രിനാസ്” ഏകത്വടിന്റെയും ഒരു വക ഭേദമാത്രമായിരുന്നു. ഈ പഴയ ഏകത്വടകൾ രണ്ടും, കത്താവിന്റെ മനുഷ്യത്വം, ജനനം, ജീവിതം, മരണം എന്നുകൾ എല്ലാം ആസ്തികൃതില്ലാത്ത വെറും കാഴ്ചകൾ മാത്രമായിരുന്നെന്നു വാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഏകവംഗീകൃതമായ ആശയങ്ങളേയും, തത്വങ്ങളേയും ഈ പുതിയ കൂട്ടർ സ്വീകരിച്ചുതാഴെക്കൂടി “ഏകസ്വഭാവവാദം” എന്ന പുതിയ ഏകത്വടം ജാതമായി.

ഇവരുടെ ജന്മനാടു എജിപ്റ്റുദേശമായിരുന്നു. അലക്സാന്ത്രിയയിലെ മാർ കുരില്ലോസ് പാത്രിയർക്കീസിനെയുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാനന്തരം അവരുടെ സ്ഥാപകനായി ഇവർ വണങ്ങിയിരുന്നത്. എന്നാൽ മാർ കുരില്ലോസ് അന്തിയോക്യയിലെ യോഹന്നാൻ പാത്രിയർക്കീസുമായി സമാധാനമായി കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ അംഗീകരിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ ചില പിൻഗാമികൾ, തന്നെ വിട്ടുപോകുകയും ഇവരായിരുന്നു തുടർന്നുള്ളത്.

ആദ്യമായുണ്ടായ “ഏകസ്വഭാവ”വാദികൾ.

എന്നാൽ ൪൪൯-ൽ മാർ കുരില്ലോസ് മരിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അർക്കദ്രാക്കോനായിരുന്ന “ദയാസ്തോർസ്” അലക്സാന്ത്രിയ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. ഇയാളായിരുന്നു ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ വാസ്തവിക തലവൻ. അലക്സാന്ത്രിയസിംഹാസനത്തിൽ ഇതുപോലൊരു പുരുഷൻ സ്ഥാനാരൂഢനായി പിന്നീടിരുന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇയാൾ മാർ കുരില്ലോസിന്റെ അവകാശികളുടെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കി; * ജനങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവിനെ ഭയന്നു ഓടിപ്പോയി അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ ഒളിച്ചുവെക്കുക പതിവായിരുന്നു. പട്ടക്കാരെ ഇയാൾ പലവിധത്തിൽ പീഡിപ്പിച്ചു; ഇയാൾ നന്നാ പരസ്യമായ ദുർമാർദ്ദജീവിതം കഴിച്ചു. ഇയാളായിരുന്നു “ഏകസ്വഭാവ”വാദികളുടെ ആദ്യത്തെ തലവൻ.

ഈ തർക്കവാദങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കരുടെ നില മാർ കുരില്ലോസും അന്തിയോക്യയിലെ യോഹന്നാൻ പാത്രിയർക്കീസുംകൂടി സമ്മതിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണമാണെന്നു നാം മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതിൽ മ്ശിഹാ ഏക ആളാകുന്നുവെങ്കിലും നന്നാ പൂർവാസപ്പെട്ട രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടു് എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രസ്താവന നെസ്തോറിയ ഇടത്തുടിന് അനുക്രമമാണെന്നു ചിലർ ശരിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇവരിൽ പ്രധാനി കൊൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിസ്റ്റുകൾക്കുള്ള ഒരു വലിയ സന്യാ

* വടിച്ചണക്കേസ്സിലെ വിധിയിൽ, അന്ത്രോക്യായിലെ അബുജ്ജാപാത്രിയർക്കീസിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “അബുജ്ജാ പാത്രിയർക്കീസു അത്രോഗ്രഹിയും തന്നിഷ്ടക്കാരനും ദ്രവ്യാഗ്രഹിയും വിശ്വാസശാസ്ത്രം ചെയ്യയാളും ആകുന്നു. മാർക്യാളത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന താല്പര്യം എത്രയും ലഘുവാണു്” ൧൯൧൯ സെപ്റ്റംബർ ൧൩-ാം-നു-ലെ മ. മനോരമ നോക്കുക.

സാഗ്രമ ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്ന എവുത്തക്കേസ് എന്ന ദേഹമായിരുന്നു.

ഇയാൾ എഫെസ്യസ് സൂനഹദോസിൽ പെട്ട് മാർ കുറിയോസിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു നെസ്തോറിയക്കു എതിരായി ധീരതയോടെ പോരാടിപ്പോയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മൂന്നുവർഷം സന്യാസികൾ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇയാൾ ഒരു ജനസഭാധിപനുള്ള അളവു രണ്ടാമത്തെ തിയോഡോഷിയസ് എമ്പ്രദോറിന്റെ പ്രധാന മന്ത്രിയായ ക്രിസോസ്തോമസിന്റെ ഉറ്റ സ്നേഹിതനായിരുന്നു. രാജധാനിയിൽ ഇയാൾക്കു ധാരാളം സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടായിരുന്നെന്നു മാത്രമല്ല, എജിപ്തിലെ പാത്രിയാർക്കീസായ 'ഡയസ് കോറി'ന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങളും ഇയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ഇയാളുടെ അഭിപ്രായം എന്തെന്നാൽ മ്ശിഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി കൂടിച്ചേർന്ന് ഒടുവിൽ ദൈവസ്വഭാവമെന്ന ഏകസ്വഭാവമായിത്തീർന്നു എന്നായിരുന്നു. ഇതിൽ അന്തർവിചിരിക്കുന്ന അനുമാനം, കർത്താവിന്നു നമിക്കുള്ളതുപോലെ മനുഷ്യസ്വഭാവം ഇല്ലായിരുന്നെന്നാണല്ലോ. എന്നതെന്നെയല്ല, കർത്താവു വാസ്തവമായി ഒരു മനുഷ്യനല്ലായിരുന്നു എന്നും സയുക്തികമായി അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അബദ്ധപ്രസ്താവന വേദവാക്യങ്ങൾക്കും യുക്തിക്കും വിപരീതമാണെന്നു അല്ല അല്ലോ ചിന്തിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഏബ്രായക്കാർക്കുള്ള ലേഖനം ൧. ൧൭-ൽ "നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതൻ പാപമൊഴിച്ചു മറ്റൊരാൾ സംഗതികളിലും നമ്മെപ്പോലെതന്നെ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരാളാണ്"യിരുന്നെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെയും ൧. കൊരി. ൧൫, ൨൧. "എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ മുഖാന്തിരം മരണം എല്ലാവർക്കും വന്നുകൂടിയതുപോലെതന്നെ, വേറൊരു മനുഷ്യൻ മൂലം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും മാരസംഭവാനമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം മുഖാന്തിരം എല്ലാ മനുഷ്യരും എങ്ങനെ മരിച്ചുവോ, അതുപോലെതന്നെ മ്ശിഹാമൂലം എല്ലാ മനുഷ്യരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു." വീണ്ടും റോമാ. ൭. ൧൫. "ഒരാളുടെ കുറ്റംകൊണ്ടു വളരെ

പേർ മരിച്ചുവെങ്കിൽ, ഈശോ മ്ശിഹാ എന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ദൈവപ്രസാദവും ദൈവദാനവും എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ഉണ്ടായി." പിന്നെയും ൧. റിമൊത്തി. ൨. ൭. "എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു ദൈവമേയുള്ളു; ദൈവവും മനുഷ്യനും രമ്മിച്ചുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥനായിട്ടു ഈശോമ്ശിഹാ എന്ന മനുഷ്യനുമുണ്ട്." ഇതിലധികം വ്യക്തമായിട്ടു കർത്താവു മനുഷ്യനായിരുന്നെന്നു വേദവ്യക്തത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് പറയുക.

യുക്തികൊണ്ടു നോക്കുകയാണെങ്കിലും ഈ പുതിയ വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനനാഹിത്യം ധാരാളം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. മ്ശിഹാ വാസ്തവമായി ഒരു മനുഷ്യനല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതായത് മ്ശിഹായ്ക്കു നമ്മെപ്പോലുള്ള ഒരു ശരിയായ മനുഷ്യസ്വഭാവം ഇല്ലാതിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു "രക്ഷണീയം" കിട്ടിയിട്ടില്ല. എങ്ങനെയെന്നാൽ മനുഷ്യൻ ചെയ്ത പാപത്തിന് മനുഷ്യൻതന്നെ ഉത്തരികേണ്ടത് യുക്തിയുക്തമാണ്. അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുകിൽ മാത്രമേ ആദിമനുഷ്യൻ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന് പരിഹാരമാകൂള്ളൂ. മ്ശിഹാ ദൈവവുമായിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ തന്റെ പരിഹാരം ദൈവത്തിന്നുതക്ക വിധമുള്ളതായിരിക്കൂള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് മ്ശിഹാ പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യനുമെന്നു തീരുമാനമുണ്ടാക്കിയത്. എന്നാൽ എവുത്തിക്കേസും കൂടതും ഈ തത്വത്തെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല നെസ്തോറിയരോടുള്ള അമിതമായ ഭേദപക്ഷത്താൽ നേരെ വിപരീതവും അതിലും കഠിനരവുമായ ഒരു ഇടത്തുടാണു അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു അപ്പോൾ അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഫാദർ ജെ. സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ എം. ഏ.

ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുന്ന താണു ജാതിക്കാരെ "മാക്കുവാതി" എന്നും മറ്റും വിളിച്ചു വല്ലവരും ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു അവിവേകമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അവരെ അകറ്റുന്നതിന്നു ഇതിൽ കൂടുതലായി മറ്റൊന്നും വേണ്ട.

ന. സ്മാ.

വേദവൃന്തക പാരായണം.

മലയിലെ പ്രസംഗം.

നഷ്ടം കാണുന്നതിനുവേണ്ടി അവരുടെ മുമ്പാകെ നിങ്ങളുടെ നീ തിയെ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻപക്കൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമുണ്ടാകയില്ല. ആകയാൽ നീ ധർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ, കപടഭക്തിക്കാർ മനുഷ്യരാൽ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി ജപസ്ഥാനങ്ങളിലും തെരുവീഥികളിലും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നിന്റെ മുമ്പാകെ ക്ഷമൽ വിളിക്കരുത്. അവർ അവരുടെ പ്രതിഫലം പ്രാപിച്ചു എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു. നീ ധർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ വലതുകൈ എന്തുചെയ്യുന്നു എന്നു ഇടതുകൈ അറിയരുത്. ഇതു നിന്റെ ഔദാര്യം രഹസ്യമായിരിക്കുന്നതിന്നും, രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് പരസ്യത്തിൽ നിനക്കു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിന്നും വേണ്ടിയത്രേ. (മത്തായി ൩, ൧.)

“നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യർ കാണുവാനായിട്ട് ജപസ്ഥാനങ്ങളിലും തെരുവീഥികളുടെ കോണുകളിലും നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുത്; അവർ അവരുടെ പ്രതിഫലം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രവേശിച്ച്, വാതിൽ അടച്ച് രഹസ്യത്തിൽ നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കു; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് പരസ്യത്തിൽ നിനക്കു പ്രതിഫലം നൽകും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, അജ്ഞാനികളെപ്പോലെ അധിക കഥനം പ്രയോഗിക്കേണ്ട; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ അധിക കഥനത്താൽ കേൾക്കപ്പെടുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവർക്കു തുല്യരാകരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നി

ങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പേതന്നെ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ആവശ്യമാകുന്നുവെന്നു അങ്ങുന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. “ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ബാവാ! നിൻ (തിരു) നാമം ശുദ്ധമാകട്ടെ; നിന്റെ രാജ്യം വരേണം; നിന്റെ (തിരു) മനസ്സ് ആകാശത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകണം. ഞങ്ങളുടെ അന്നന്നെ അപ്പം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരിക; ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ ഞങ്ങളോടും പൊറുക്കു; ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ പൂക്കിക്കളേ; വിശേഷിച്ചു തിന്മയിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുകൊൾക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രാജ്യവും, ശക്തിയും, സ്തുതിയും എന്നേക്കും നിന്റേററാകുന്നു. † ആമ്മേൻ. എന്നാൽ മനുഷ്യരോടു അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെ നിങ്ങൾ പൊറുക്കുമെങ്കിൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ നിങ്ങളോടും പൊറുക്കും; എന്നാൽ മനുഷ്യരോടു നിങ്ങൾ പൊറുക്കയില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ നിങ്ങളോടും പൊറുക്കയില്ല.” (മത്തായി ൩, ൭-൧൦.)

“പിന്നെയും നിങ്ങൾ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ദുഃഖഭാവമുള്ളവരായിരിക്കരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ഉപവസിക്കുന്നവരായി മനുഷ്യർ കാണപ്പെടുവാൻവേണ്ടി, അവർ അവരുടെ മുഖങ്ങളെ വിരൂപമാക്കുന്നു. അവർ അവരുടെ പ്രതിഫലം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ

† സുറിയാനിയിലും ഗ്രീക്കിലും ഈവാക്യം കൂടിയുണ്ട്. ലത്തീൻ പ്രതിയിൽ ഇതില്ല. ഇതിൽ അപേക്ഷയുടെ ഭാഗമില്ല; ഒരു മുഖാന്തിരം കണ്ടിപ്പെടുന്നതേയുള്ളൂ.

നീ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ തലയിൽ തൈലംവൃശ്ചകയും നിന്റെ മുഖം കഴുകുകയും ചെയ്തു. (ഇതു) നീ ഉപവസിക്കുന്നവനായി, മനുഷ്യക്കുല്ല, രഹസ്യത്തിൽ നിന്റെ പിതാവിന്നു കാണപ്പെടാനായിട്ടത്രേ. അപ്പോൾ രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് നിനക്കു പ്രതിഫലം നൽകും." (മത്തായി ൩, ൧൮.)

"മിതലും തുരുമ്പും കെടുകയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപങ്ങളെ സ്വരമിക്കണ്ട. എന്നാൽ മിതലേങ്കിലും തുരുമ്പേങ്കിലും കെടുകുന്നില്ല, കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കുന്നില്ല എന്ന സ്ഥലമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപങ്ങളെ ശേഖരിച്ചുകൂട്ടവിൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ അവിടെ നിന്റെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും. നിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണാകുന്നു. നിന്റെ കണ്ണു കളങ്കമറന്തായിരിക്കുമെങ്കിൽ, നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശമുള്ളതായിരിക്കും. എന്നാൽ നിന്റെ കണ്ണു കേടുള്ളതായിരിക്കുമെങ്കിൽ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ഇരുട്ടുള്ളതാകും. എന്തിരിക്കെ നിനിലുള്ള പെട്ടിച്ചം ഇരുട്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ ഇരുൾതന്നെ എത്ര വലിയതാകും?" (മത്തായി ൩, ൧൯-൨൨.)

"രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ ഒരുത്തക്കും സാധിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒന്നുകിൽ അവൻ ഒരുത്തനെ ചൊല്ലത്തു മറുവനെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു ചേർന്നു മറുവനെ നിന്ദിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തേയും ധനത്തേയും സേവിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീവനേക്കുറിച്ച് എന്തു ഭക്ഷിക്കേണ്ടവെന്നോ, നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തേക്കുറിച്ച് എന്തു ഉടുക്കേണ്ടവെന്നോ വിചാരപ്പെടേണ്ട. ഭക്ഷണത്തേക്കാൾ ജീവനും, ഉടുപ്പിനേക്കാൾ ശരീരവും വിശേഷമുള്ളതല്ലയോ? ആകാശത്തിലുള്ള പക്ഷികളെ നിങ്ങൾ നോക്കുവിൻ. എന്തെന്നാൽ അവ വിതക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല, കളപ്പുരയിൽ

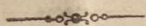
കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നില്ല; എന്നാലും നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് അവയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു. അവയേക്കാൾ നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവരല്ലയോ? നിങ്ങളിൽ ആക്കു മിത്താകല്യംകൊണ്ടു തന്റെ ശരീരം അളവിൽ ഒരുമുളം കൂട്ടുവാൻ സാധിക്കും? പിന്നെയും ഉടുപ്പിനേക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ എന്തിന്നു വിചാരപ്പെടുന്നു? വയലിലെ ലീലിപ്പുഷ്പങ്ങൾ എങ്ങിനെ വളരുന്നു എന്നു സൂക്ഷിപ്പിൻ. അവ അല്പം നല്ലെടുത്തുവെങ്കിലും, നൂൽനൂക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ശ്ലേശ്മാൻകൂടെയും തന്റെ സർവ്വമഹത്വത്തിൽ അവയിൽ ഒന്നുപോലെ അണിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അപ്പോഴൊ ഇന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നതും നാളെ രീതിയിൽ ഇടപ്പെടുന്നതുമായ വയലിലെ പൂല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം അണിയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ല വിശ്വാസികളേ! നിങ്ങളെ താൻ എത്ര അധികമായി പാലിക്കും? ആകയാൽ നിങ്ങൾ, നാം എന്തുതിന്നും എന്നോ, നാം എന്തു കുടിക്കും എന്നോ, നാം എന്തു ഉടുക്കും എന്നോ ചൊല്ലി അധികം വിചാരപ്പെടേണ്ട. ഇവ ഒക്കെയും അജ്ഞാതികൾ അന്വേഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാവോ എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു അവശ്യമാകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ആദ്യമെ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തേയും അങ്ങേ നീതിയേയും അന്വേഷിപ്പിൻ; അപ്പോൾ ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കൂടുതലായി നൽകപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു നാളേക്കുവേണ്ടി വിചാരപ്പെടാതെ ഇരിപ്പിൻ; എന്തെന്നാൽ നാളത്തെ ദിവസംതന്നെ അറിവുവേണ്ടി വിചാരപ്പെടുകൊള്ളും. അതതു ദിവസത്തേക്കു അതതിന്റെ കഷ്ടതമതി." (മത്തായി ൩, ൨൪-൩൪)

മാദർ അലക്സാണ്ടർ സി. ഡി.

"എന്റെ സർവ്വശ്രദ്ധ! സ്വർഗ്ഗരാജ്യമില്ലെന്നിരുന്നാലും അങ്ങേ ഞാൻ സ്നേഹിക്കയും നരകമില്ലെന്നിരുന്നാലും അങ്ങേ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം അങ്ങേ സ്നേഹം എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു."

വിശുദ്ധ ഗ്രേഗോറിയോ,
(തിരുനാൾ ൧൫-൧൦-൯)

ശ്രീയേശുവിജയം. (മലയാളമഹാകാവ്യം.)

(തുടർച്ച)

തരത്തിലിപ്പഴത്തിന്റെ
 വരതപഥമിഞ്ഞവൻ
 പരകുതണവാനീഷ്ടാ
 ഭരതാൽസമ്മതിച്ചിടാ 83.
 ഉള്ളസത്യംപറഞ്ഞിടാം
 കള്ളമെള്ളോളമില്ലിതിൽ
 ഉള്ളതെളിഞ്ഞു നീ കേട്ടു
 കൊള്ളണംകമലേക്ഷണെ 84.
 ഇളമാൻമിഴിനിന്നോടു
 കളപോതുന്നതെന്തിനായ്
 അളവറുളളൊരൈശംഭ്യം
 വിളയിച്ചിട്ടുമിമരം 85.
 ഈ മരത്തിൻപഴംതിന്നാൽ
 ക്ഷേമംനിങ്ങൾക്കുമേൽക്കുമേൽ
 താമസിക്കാതണഞ്ഞിട്ടാ
 ക്ഷേമൻദൈവനുതുല്യരാം 86.
 കിടക്കുടാതിരാപ്പാനി
 രട്ടവുണ്ടാക്കിതമ്പുരാൻ
 അടവാണൊക്കെയെ നോക്കൂൻ
 മടവാരണിമാലികെ. 87.
 അനുചാസരമന്ത്രേഷു
 മനുപത്തിച്ചിതേവിധം
 അനുഭാവംവുമായി നിങ്ങൾ
 തനുവാക്കുന്നതരുതാം 88.
 വനിതാരതമേവേശം
 ജനിസാഹസ്യമെന്തുവാൻ
 ഇനിപ്പഴംപറിച്ചാലും
 ക്ഷനിക്കാം കൊമ്പിതോമലെ 89.
 ഉന്നതിക്കുശതൈല്ലപ്പോൾ
 തന്നകത്തുജ്വലിക്കയാൽ
 പന്നഗോക്തികൾ നേരെന്നാ
 സ്തന്നതാംഗിനിനച്ചുപോയ് 90.
 ആശയാലുളളുടുക്കുവാല
 പാശത്തിൽപെട്ടുമൂയ്ക്കായ്
 നാശമുണ്ടാക്കുമപ്പകാം
 പേശലാംഗിപറിച്ചുടൻ 91.
 ഒന്നരണ്ടുപൊഴെതന്നെ
 തിന്നസംഭ്രാന്തചിത്തയായ്
 ചെന്നുപിന്നിട്ട കണവൻ
 തന്നുപാഞ്ഞതിലേക്കുവൾ 92.
 അഴലിൻമുളമായോരാ
 പ്പഴംകണ്ടുവിഷണ്ഡനായ്

കുഴങ്ങിക്കൊണ്ടുയോടാദ- 93.
 മുഴറിചെല്ലിയിങ്ങനെ
 നട്ടക്കുനീല്ക്കുംവൃക്ഷത്തി-
 നട്ടക്കൽപോയതെന്തുനീ 94.
 കെട്ടക്കുമിപ്പഴംകയ്യി
 ലെട്ടക്കുന്നെന്തുകാരണം?
 അറിവററൊന്നിനിപ്പകാം
 വെറിവുണ്ടുപറിച്ചുനീ 95.
 ഏറികായതുറ്റുതെന്തൻ
 മറിമാൻ മിഴിവല്ലഭേ.
 ആടത്തിൻനിലയും നോക്കും
 വേദവൃകണ്ടൊരാക്ഷണം 96.
 തോദമുള്ളിലുദിച്ചുററം
 സാദമത്തനപിതേടിനാൾ
 ചിറകററകിളിക്കൊപ്പം
 വിറപ്പുണ്ടിടറിത്തദാ 97.
 മുറക്കുപാമ്പിൻവാക്കെല്ലാം
 പറഞ്ഞുപതിയോടവൾ
 ഇടിവാൻമനസ്സോടും
 വടിവററാതിമാനുഷൻ 98.
 മുടിവുണ്ടായി നാം മണ്ണീ-
 ലടിവാൻപാമ്പിനാശയോ.
 പരമാദരമൊത്തീനാം
 പരമാത്മാവുതൻമതം 99.
 പരമെന്തുണ്ടൊരാശ്രയം.
 ഉരഗോക്തികൾകേട്ടാജ്ഞ
 നിരസിപ്പിച്ചുപശുപ്രിയെ 100.
 സരസംനാമശിചെന്നാൽ
 മരണംക്ഷണമെത്തിടും
 വനിതാരതമീവണ്ണം
 സനിശപാസംപറഞ്ഞുടൻ 101.
 ഇനിയാപേക്ഷിവേണ്ടൊടു
 മെന്നിക്കായതു ബോദ്ധ്യമായ്
 അഴലൊത്തുടനാദംകാർ
 കുഴലാളൊടുമൊല്ലിനാൻ 102.
 പിഴചെയ്തുകഴിഞ്ഞാനീ
 പഴമയ്യോളജിപ്പിതോ?
 മരിക്കെട്ടിന്ന നീ പാമ്പിൻ
 ചതിയിൽചെന്നുചാടിയൊ? 103.
 ഗതിയെന്താണിനിത്താവ
 മെതിരററണകില്ലയോ?
 കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയൊൻമാപ്പിള.

എല്ലാമതവും ഒന്നാണെന്നു.

“സർവ്വമതങ്ങളും സത്യമാണ്. അവയെല്ലാം സകല ചരാചരങ്ങളുടെയും സൃഷ്ടികർത്താവും, ശിക്ഷാരക്ഷകനും ഏകനും സത്യസ്വരൂപനുമായ സർവ്വേശ്വരനിലേയ്ക്കു മനുഷ്യരെ നയിപ്പിക്കുന്ന വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ആകയാൽ ഒരുത്തനാ പാരമ്പര്യമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊന്നിനെ സ്വീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.” എന്നുള്ളത്, ലൌകിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ആസക്തനായിരിക്കുന്ന പലരായും പ്രത്യേകിച്ച് നവീന പരിഷ്കാര ഭ്രാന്തന്മാരായും ഈ കാലത്തിൽ ഉൽഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാധാരണ സിദ്ധാന്തമാണ്. ഈ വക അഭിപ്രായങ്ങളുടെ മൂലകാരണങ്ങൾ ഈ കാലങ്ങളിൽ ധാരാളം പ്രസിദ്ധി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവയും ഉത്തമ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്നവയുമായ സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സഹോദരത്വം എന്നു തത്വങ്ങളുടെ ക്രമാതീതമായ ആരാധനയാണ് എന്നു വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എന്നാൽ ഈ സിദ്ധാന്തം കേവലം അബദ്ധവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമാണെന്നുള്ളതു ഏല്പത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. സർവ്വേശ്വരനാൽ സ്ഥാപിതമാണെന്നു ശരിക്കു പല മതങ്ങളും പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ തത്വങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവയെല്ലാം സത്യസ്വരൂപിയായ ഒരേ സർവ്വേശ്വരനിൽ നിന്നുതന്നെ ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കാൻ പാടില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഒരു സർവ്വേശ്വരൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നതു നിരീശ്വരന്മാരായിരിക്കെ മറ്റൊരാൾക്കും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ആകയാൽ ആ ഒരേ സർവ്വേശ്വരനാൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മതവും, ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കാതെ നിവൃത്തിയുള്ള മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ പരമോദ്ദേശ്യവും പരമ ഭാഗ്യവുമായ, ആ സർവ്വേശ്വരനെ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം അദ്ദേഹത്താൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നി

മതങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതു മാത്രമായിരിക്കെ, ആ നിയമ സമൂഹമായ ഏക സത്യത്തെ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങു അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യം നമുക്കു ഇല്ലായെന്നും, ഓരോരുത്തന്റെ അഭിപ്രായഗതിയനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും മതം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ മതിയെന്നും ശരിക്കു നമുക്ക്, ആ ഏകസത്യദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അപമാനിക്കയല്ലയോ?

ഒരു രാജ്യത്തിൽ സർക്കാർ നാണയം അടിച്ചു പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലായെങ്കിൽ, ഏതുനാണയവും അതതിന്റെ വില അനുസരിച്ച് ഏകപ്പെടും. എന്നാൽ സർക്കാർ കമ്മട്ടത്തിൽനിന്നു രാജമുദ്രയുള്ള ഒരു നാണയം അടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോഴൊ അന്നു തുടങ്ങി രാജമുദ്രയില്ലാത്ത നാണയങ്ങൾ കള്ളനാണയങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടും. ഇപ്രകാരം തന്നെ പരമ ഭരണകർത്താവായ ദൈവത്തന്റെ പ്രജകളായ മനുഷ്യരെ അവരുടെ പരമോദ്ദേശ്യ സിദ്ധിക്കായി ഓരോരുത്തന്റെ മനസ്സാക്ഷി അനുസരിച്ചു മാത്രം നടന്നാൽ മതിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു വിട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ “എല്ലാ മതവും ശരിതന്നെ, എങ്ങിനെ നടന്നാലും കുറ്റമില്ലാ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളാമായിരിക്കാം. എന്നാൽ സർവ്വേശ്വരൻ മനുഷ്യരിൽ ഓരോരുത്തനെ അവനവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചു വിട്ടിട്ടില്ലാ എന്നതും, നിശ്ചിതമായ മത തത്വങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നതും, സ്വാഭാവിക ജ്ഞാനത്താൽ മാത്രം ഗ്രഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത മത തത്വങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്ന ഏവനും പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. അജ്ഞതപരിമിതം സർവ്വേശ്വരനാൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ഏക സത്യവേദത്തെ അനുസരിക്കാതെയിരുന്നാൽ ക്ഷമാസിദ്ധി അടയ്ക്കുമെന്നിരുന്നാലും, അറിവോടുകൂടി അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും ക്ഷമാർഹനായിരിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ശിക്ഷാ യോഗ്യനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കള്ളനാ

ണയത്തെ അറിയാതെ വെച്ചുപയോഗി
ശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുത്തന്റെ അവ
രായ് സകാർ പക്ഷേ ക്ഷമിച്ചു എന്നി
രുന്നാലും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു അതിനെ ഉ
പയോഗിക്കുന്നവൻ ആ വിധമായ കരു
ണയ്ക്കു ഒരിക്കലും പാത്രവാനായിരിക്കയി
ല്ല. അപ്രകാരം തന്നെ സർവ്വേശ്വരനാ
ൽ ഏല്പെട്ടതല്ലെങ്കിൽ സത്യവേദം ഒന്നു
ണ്ടായിരിക്കെ, വേദമെല്ലാം ശരിതന്നെ
എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോടു സ
ർവ്വേശ്വരൻ ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കുകയില്ല.

ഏല്പാ മതങ്ങളുടെയും ആരാധനാ
വിഷയം ഒരേ സർവ്വേശ്വരൻതന്നെയാ
ണല്ലോ എന്നുള്ള ഒഴിവുകഴിവും സി
കാതുമായിരിക്കുകയില്ല. ഏതുകൊണ്ടെന്നാ
ൽ ഏകനും വികാരവിഹീനനും ആയ
ഒരേ ദൈവത്തിന്നു പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങ
ളായ ലക്ഷണങ്ങളെയും പ്രവൃത്തികളെ
യും അവ (വിവിധമതങ്ങൾ) കല്പിക്കുന്നു.
തങ്ങളുടെ ആരാധനാവിഷയം, ഏകനും
പരിശുദ്ധനും എന്നു ചിലരും ശാസ്ത്രദ
ഷ്ട്വാ അദ്ദേഹം ഒന്നുമാത്രമാണെന്നു സ
മ്മതിച്ചാലും, പ്രവൃത്തിയിൽ അനേക ഭേ
വന്മാരെയും, അവർക്കു ദുരാരങ്ങളെയും

ഹീനപ്രവൃത്തികളെയും സങ്കല്പിച്ചു ഒരു
ഭേദസമൂഹമെന്നു മറുചിലരും പഠിപ്പി
ക്കുന്നു. നിത്യനും സ്വയംഭൂവും ആയ സ
ർവ്വേശ്വരനാൽ മറ്റു സകല ചരാചര
ങ്ങളും ശൂന്യത്തിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു
എന്നു ഒരു കൂട്ടർ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ
മറ്റു ചിലർ സകല ഭൂതങ്ങളും അന്നാ
ദി മുതൽക്കു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു എന്നു
ഘോഷിക്കുന്നു. ഒന്നു ആത്മപരിശ്യാഗവും
പ്രപഞ്ചഭാഗ്യങ്ങളിൽ വിരക്തിയും പഠി
പ്പിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊന്നു സ്വാത്മതയും
ലൗകിക സുഖാനുഭോഗവും ജീവിതോ
ദ്ദേശ്യമായി പരിഗണിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളാ
യ തത്വങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന മതങ്ങൾ
ഏല്പാം ഒരേസമയത്തുതന്നെ സത്യമെ
ന്നൊ ഒരു സർവ്വേശ്വരനിൽനിന്നു ഉ
ത്ഭവിച്ചതെന്നൊ യുക്തിബോധമുള്ള ഒരു
വനും വാദിക്കുകയില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയാ
യിരുന്നാൽ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു
മാത്രം ശരിയായിരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവ അസ
ത്യവും വെറും മനുഷ്യാനിമിത്തങ്ങളുമായിരി
ക്കാനെ തരമുള്ളു.

റെവറണ്ട മാത്യു പൂരയ്ക്കൻ എം. ഏ.

പൗരസ്ത്യ സഭ.

വിവിധ വർക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാ
നികളുടെ പുനരൈക്യത്തെ
പ്പറ്റി പലരും ഗൗരവമാ
യി വിചാരിക്കുകയും പ്രസ്താ
വിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ
ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന
ഭാഗമായ പൗരസ്ത്യസഭയെപ്പറ്റി ഇ
വിടെ ഏതാനും സംഗതികൾ പ്രസ്താവി
ക്കുന്നതു സന്ദർഭാചിതമായിരിക്കുമെന്നു
വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തീയലോ
കത്തിന്റെ പിതൃസ്ഥാനം വഹിച്ച ഭാഗ്യ
മോടെ വാണരളുന്നപുണ്യദേശാകൻ ഫ്രാങ്ക്
ഖനദിക്കോസ് മാപ്പാപ്പാ അവർകളും
ഈ സൽക്കാര്യനിർവ്വഹണത്തിനു വേണ്ടി
അദ്വാവി അഗ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്യുന്ന

ഒരു മഹാത്മാവാണെന്നു കേൾക്കുമ്പോ
ൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുനരൈക്യം
ഏതുത്തോളം അത്യാവശ്യമായ ഒരു സം
ഗതിയാണെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട
ല്ലോ. പക്ഷേ പുനരൈക്യമെന്ന പദ
ത്തിന് കർമ്മാനുഷ്ഠാനരീതിയിലും അതി
നുപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയിലും ഐക്യരൂ
പ്യമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നർത്ഥമില്ലെന്നുള്ള
തു നാം പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ട ഒരു
കാര്യമാണ്. പുനരൈക്യത്തിനു ശ്രമി
ച്ചിട്ടുള്ളവരായ ഏതാനുംപേർക്കു ഇക്കാര്യ
ത്തിൽ പരിജ്ഞാനം പോരാതെ പോ
യതുകൊണ്ടോ എന്തൊ ഐക്യത്തിനു പ
കരം പരസ്പരവൈരമാണ് ഈ സഹോ
ദരസഭകൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.
കാലംചെയ്തു കശാഗ്രബുദ്ധിയും നയജ്ഞ

നായ ലെയോ ഫു-മൻ മാപ്പാപ്പായ
 ഞ ഇക്കാര്യത്തിൽ കർന്നമായ പല നി
 യമങ്ങളാൽ പറയത്തക്ക ശമനം വരു
 ത്തിയത്. ഇപ്പോഴത്തെ പരിശുദ്ധ വി
 താവും തന്റെ പുരോഗാമികളുടെ ബുദ്ധി
 പൂർവ്വകമായ നയത്തെ പിൻതുടന്ന് പൗ
 രസ്ത്വസഭയുടെ പുനര്രെകൃതത്തെ ഉ
 ദേശിച്ചു പല പുതിയ ചട്ടങ്ങളും സ്ഥാപ
 നങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആദിമപൗരസ്ത്വ സഭയുടെ ഒരു
 ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രംപോലും ഇവിടെക്കൊ
 ട്ടാൻ സ്ഥലം അനുവദിക്കുന്നില്ല. അ
 വിടവിടെ സ്ഥൂലിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഏതാനും
 ചില സംഗതികളെപ്പറ്റിയെ ഇവിടെ
 പ്രസ്താവിക്കാൻ തരമുള്ള. പാശ്ചാത്യസ
 ഭയോടുകൂടി യോജിച്ചുതന്നെ ഏകദേശം
 പത്തു ശതവർഷത്തോളം പൗരസ്ത്വ
 സഭ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇക്കാലഘട്ടങ്ങൾ വാ
 സ്തവത്തിൽ പൗരസ്ത്വ സഭയുടെ ശു
 കൃദശയായി വിചാരിക്കപ്പെടാവുന്നതാ
 ണ്. അടിക്കടി ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ ഉ
 ണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങ
 ളെ ഖണ്ഡിച്ചും, സഭയുടെ പഠനങ്ങളെ
 യും ആചാരങ്ങളേയും സർവ്വപങ്കാരണ
 യും ആദരിച്ചും എന്നുവേണ്ട മതത്തെപ്ര
 തി മരണംതന്നെ അനുഭവിച്ചും, ആദിമ
 ക്രിസ്ത്യാനിലോകത്തിന് തേജസ്സും ഓ
 സ്സും യശസ്സും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു
 പ്രധാനമായി പൗരസ്ത്വ സഭയാണെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. പക്ഷേ ഒ
 ന്പതാംശതവർഷാരംഭത്തോടു കൂടി പാ
 ശ്ചാത്യസഭയും പൗരസ്ത്വസഭയും ത
 മ്മിൽ വേർപിരിയുന്നതിനും ആ വേർപി
 റിവു പലവിധ പരിശ്രമങ്ങളേയും ഉല്പാ
 ഫിച്ചു ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതിനും പല
 കാരണങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നതാണ്. ഓ
 രോരോ സംഗതികളെപ്പറ്റി ഉണ്ടായി
 ട്ടുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ, തെറ്റിദ്ധാര
 ണകൾ, രാജകാല്പമായ അസൂയ, ഗ്രേ
 കരുടെയും ലത്തീൻജാതികളുടെയും പ
 റിജ്ജാറ വ്യത്യാസങ്ങൾ, കോൺസ്റ്റാൻറി
 നോപ്പിളിലേക്കുള്ള രാജധാനിമാറ്റം, റോ
 മാസിംഹാസനവും കിഴക്കൻ സഭകളുമാ
 യുള്ള ദൂരം ഈ കാരണങ്ങളാണു ഇവി
 ടെ നമ്മുടെ മനോഭ്രാന്തിക്കു ആദ്യമാ
 യിലക്ഷിഭവിക്കുന്നത്. അത്യാഗ്രഹികളും

സേപശ്ചാതല്പരന്മാരുമായ ചില നിഷ്ഠു
 ണ്ഡകന്മാർ ഇക്കാരണങ്ങളെ പർവ്വതീക
 റിച്ച് തങ്ങളുടെ സ്വന്തകാല്പലാഭത്തിനു
 വേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്ര
 മമഗണനീയൻ ഫോഷ്യസ് എന്നുവേ
 രായ ഒരാളായിരുന്നു. കാല്പശേഷി, നി
 യമജ്ഞത, ശാസ്ത്രപടുതാം, പാണ്ഡിത്യം
 കവിതാവാസന ഇങ്ങനെയുള്ള പലതര
 ഗുണങ്ങളുടെ ഒരു സാക്ഷാൽ വിളനി
 ലമായിരുന്ന ഈദേഹം ഒരു ഉൽകൃഷ്ടക
 ലജാതനും കൂടിയിരുന്നെന്നുവെന്നു പറ
 ണ്താൽ അയാളുടെ പരിശ്രമം സഭയു
 ടെ ഐക്യത്തിനു എത്രത്തോളം ഹാനി
 കരമായിരുന്നുവെന്നുള്ളത് വേഗം ഉന്മ
 ഘ്യമാണല്ലോ

അക്കാലങ്ങളിൽ കോൺസ്റ്റാൻറി
 നോപ്പിൽ പാത്രിയർക്ക സിംഹാസന
 ത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നത് ഇഗ്നേഷ്യസ്
 എന്നുവേരായ ഒരു മഹാത്മാവായിരുന്നു.
 അദ്ദേഹം ധീരന്മാരും പുണ്യവാനന്മാരും
 യ തന്റെ പല പുരോഗാമികളെ അ
 നുഗമിച്ചു രാജധാനിയിൽ നടപ്പുള്ള പ
 ല വിധത്തിലുള്ള അക്രമങ്ങളേയും മര്യാ
 ദകേടുകളേയും ശക്തിയായി ആക്ഷേപി
 ച്ചുവെന്നുമാത്രമല്ല, അക്കാലത്തു സിംഹാ
 സനാരൂഢനായിരുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ ഗു
 രുവായിരുന്ന ഒരു 'ട്രിന്ദാഡ്' ക്കാരനു വിശു
 ധ കബ്ബാന കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നു നിഷേ
 ധിക്കുകകൂടി ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസി
 ന്റെ ഈ സന്മാർദ്ദധീരത, തന്റെ പ
 വിത്രമായ ഉദ്യോഗത്തിനു ചേർന്നതായിരു
 ന്നുവെങ്കിലും ചക്രവർത്തിക്കും കൂട്ടക്കും ഇ
 ത് വലിയ ഒരാക്ഷേപമായി തോന്നുക
 യാൽ ഇഗ്നേഷ്യസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായെ
 ന്നു മാത്രമല്ല നാടു കടത്തപ്പെടുകയും
 ചെയ്തു. (ക്രി. അ. ൮൭൯). മുൻ
 പറഞ്ഞ ഫോഷ്യസ് എന്ന ആളിന്
 ഇപ്പോൾ കേമനാകാൻ ഒരു നല്ല തരം
 കിട്ടി. അയാൾ രാജസേവകൊണ്ടും സേ
 വകസേവകൊണ്ടും പാത്രിയർക്കീസായി
 നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇതുവരെ ഒരു വെറും
 ലൌകികനായിരുന്ന ഇയാൾ ആദ്യ ദിവ
 സത്തിനുള്ളിൽ പാത്രിയർക്കീസായിത്തീ
 ന്നു. ഇത് സഭാനിയമങ്ങൾക്കു നേരെ
 വിപരീതമാണെന്നും. സംഗതികൾ ഇ
 ങ്ങനെ ഗൌരവമായി പരിണമിച്ചപ്പോ

ൾ സഭാമേലധ്യക്ഷനായ റോമാ മെത്രാൻ ഇക്കാര്യങ്ങളിലേക്കു ദൃഷ്ടിപതിക്കേണ്ടതായി വന്നു. പാപ്പാ ഇക്കാര്യത്തിൽ വല്ലതും തനിക്കെതിരായിട്ടു വിധിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടു ഇളിഭ്യനാകുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം താൻതന്നെ മയ്യാദരാമൻ ചമഞ്ഞു സംഗതികൾ ബോധിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു നമ്മുടെ വിദഗ്ദ്ധൻ രീരുമാനിച്ച് താൻ അന്യരുടെ മുട്ടിപ്പായ അപേക്ഷകളെ നിരസിപ്പാൻ ശക്തനല്ലാതെ സിംഹാസനാരൂഢനായിപ്പോയതാണെന്നും മറ്റും കാണിച്ച് റോമിലേക്കെഴുതി. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം രാജകല്പന അനുസരിച്ച് പെരമ്പുസ്കസഭയിലെ ചില മെത്രാന്മാർ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടുകയും അതിൽവെച്ചു ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശം ശരിവയ്ക്കയും മോഷ്ടസിന്റെ ആരോഹണം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കാര്യങ്ങളുടെ വാസ്തവാവസ്ഥകൾ റോമിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ പാപ്പാ മോഷ്ടസിനെ മഹദോഷൻ ചൊല്ലുകയും ഇഗ്നേഷ്യസിനെ വീണ്ടും സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മോഷ്ടസിന്റെ ഭാവി ഇപ്പോഴേക്കും വളരെ പരുങ്ങലിലായി. അയാൾക്കു രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളേ മുനിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുള്ളൂ. ഒന്നുകിൽ അയാൾ പാപ്പായുടെ അജ്ഞക്കു വശംവദനായി മഹദോഷൻ ഏൽക്കണം; അല്ലാത്തപക്ഷം പാപ്പായുടെ അധികാരത്തെ നിഷേധിച്ചു എതിരിടണം. അത്യാഗ്രഹിയും അജ്ഞാലംഘകനുമായ മോഷ്ടസ് എതിരിടാൻതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അയാളുടെ ഈ തീർച്ചയിൽ ചക്രവർത്തിയും യോജിച്ചതുമൂലം പുനഃ-മാണ്ടു ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുകയും, അതിൽ വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു പല വാദങ്ങളും കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു? സുന്നഹദോസ് അയാളുടെ തീരുമാനങ്ങളെ ശി

രസാ വഹിച്ചുകൊണ്ട്, മാപ്പാപ്പായെത്തന്നെ മഹദോഷൻ ചൊല്ലുകയും, റോമ്മായു മായുള്ള സകല ബന്ധങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് പെരമ്പുസഭയുടെ വേർപാടിന്റെ സന്ദർഭം.

പെരമ്പു 'ശീശ്' അഥവാ വേർപാട് ഇപ്രകാരം ആരംഭിച്ചുവെങ്കിലും, മോഷ്ടസിന് അതിന്റെ ഫലം മുഴുവനും അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പിൽതന്നെ മുൻപറഞ്ഞ ചക്രവർത്തി നാടുകടത്തുകയാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി മോഷ്ടസിന്റെ ഒരു വിരോധിയായിരുന്ന ഹിനാലും, അയാൾ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാവുകയും, തത്സ്ഥാനത്തു പഴയ ഇഗ്നേഷ്യസ് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇഗ്നേഷ്യസാകട്ടെ കഴിയുന്നത്ര വേഗം റോമ്മായും കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ പുനസ്ഥാപിക്കുവാണു ആദ്യമായി ചെയ്തത്. രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധികളുടെ ആധിപത്യത്തിൽ കൂടപ്പെട്ട ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽവെച്ച് മോഷ്ടസിന്റെ കുറഞ്ഞ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും, ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ സ്ഥാനത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടായി. പക്ഷേ കൌശലക്കാരനായ ഇദ്ദേഹം പിന്നീടും ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രീതിസമ്പാദിച്ച് പാത്രിയർക്ക സിംഹാസനത്തിൽ ചാടിക്കയറിയെങ്കിലും വളരെക്കാലത്തേക്കു അവിടെ ഇരിക്കാൻ അയാൾക്കു സാധിച്ചില്ല. വീണ്ടും സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെതന്നെ അയാൾ പ്രപഞ്ചത്തിരക്ഷള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോവുകയാണുണ്ടായത്. പക്ഷേ അയാളാൽ ആരംഭിക്കപ്പെട്ട അബദ്ധോപദേശങ്ങളും അയാളോടുകൂടി അവസാനിക്കാത്തതിൽ ആരാണു പശ്ചാത്തപിക്കാത്തത്.

കെ. ഇ. ജോബ് ബി. ഏ.

അനുസരണം. (ഭാട്ടൻതുളക്)

ഈശ്വരഭക്തിയിൽ മുഴുകിയിരുന്നൊരു വിശ്വകലാനിധിയബ്രാഹ്മണൻ

നൂറു വയസ്സതികഞ്ഞപ്പോൾ പുരുഷകുലം പൊങ്ങു സുതനുള്ളവായി.

ഉടനെയവനുടവിശ്വാസത്തേ
യുടയവനെന്നുപരീക്ഷിക്കാനായ്
“തനയനെവെടിഞ്ചലിനീരണു
തനതുകരത്താലെ”നരുൾചെയ്യ.

അതുകേട്ടപ്പോളബ്രാഹ്മാണാബാഹ് -
കുതു കേന്ദ്രാ ടസ്സുതനെയെടുത്തു
ബലിപീഠത്തിലിരുത്തിയരുത്തമ-
ബലിചെയ്യാൻവാൾപാണിയിലേന്തി.

അപ്പോഴതീശപരനാവുചെന്നുട -
നടലുറുന്നനുസരണുകണ്ടു

ഉല്ലാസാർദ്രതപുണ്ടകതാരില-
നല്ലതരാമോദത്തൊടുക്കുടേ.

വാളുപിടിച്ചുതടുത്തിട്ടുത്ത-
കാളംകൊലനീചെയ്യരുതെ”നായ്
കല്പിച്ചുപനനവധിയാശീസ്സുകൾ
കെല്ലൊടുന്നർ കിയച്ചിതുനാഥൻ.

അനുസരണംകടകിടാക്കിയുള്ളൊരു-
മനുജനുവിഷമതവരികില്ലെന്നു
ഇതുകൊണ്ടെല്ലാവർക്കുമതിയിൽ
കരുതുകസമേതമുറയ്ക്കാമെല്ലോ.

വി. കെ. ജോസഫ് മാപ്പിള.

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയ കാരുണ്യം.

എന്റെ മൂത്ത സഹോദരിക്ക് പ്ര
മേഹരോഗം ആരംഭിച്ചിട്ടു ഹാ കൊല്ല
ത്തിനു മേലായി. കുറെ മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു
പുറത്തു ഒരു വലിയ പ്രമേഹക്കുരു
ആരംഭിക്കുകയും ആയതു രണ്ടുനാലു ദിവ
സംകൊണ്ട് അധിക വലിപ്പത്തിൽ പ
ഴക്കുകയും ചെയ്യുകയാൽ കൊച്ചിയിൽ
നിന്നു ഡാക്ടർ മാധവമേനവൻ അവർ
കളെ വരുത്തി കാണിച്ചതിൽ ഭിന്നം വ
ളരെ അപകടനിലയിൽ ആയിപ്പോയി
എന്നും, ഭിന്നക്കുരി മുറമ്പതന്നെ ഒരു പ്ര
മേഹ സുഖക്കേടുകാരി ആകുകൊണ്ട് ഇ
തുമാതിരി കുരുക്കൾ വന്നാൽ രക്ഷവെ
ടുന്ന കാഴ്ചം അത്ര സുസാധമല്ലെന്നും,
“ഏതായാലും ആസ്ത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോ
യി ഒരു വലിയ “ഓപ്രേഷ്യൻ”നടത്താമെ
ന്നും അപ്രകാരം ചെയ്യാൽ തന്നെയും സു
ഖപ്പെടുന്ന കാഴ്ചം തീർച്ചയില്ലെന്നും മ
റ്റും പറയുകയാൽ വേറെയും മില വി
ദഗ്ദ്ധന്മാരായ വൈദ്യന്മാരെ വരുത്തി
കാണിച്ചു. അവരിൽനിന്നുകൂടിയും സമാ
ധാനത്തിനടുത്ത ഒരു മറുപടി കിട്ടാത്ത
യാൽ, ഇനി ദൈവസന്നിധിയിൽ ആ
വലാധിപ്പെടാം എന്നു കരുതി, കുടുംബ
പ്രതിഷ്ഠ കഴിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ന. ക.
തിരുഹൃദയ ഞായറേന മുടങ്ങാതെ കഴി
ക്കുന്നതിനും, ഭിന്നക്കുരി മുഴുവൻകുമ്പസാ
ചെയ്ത് ദിവസംപ്രതി വിശുദ്ധ കുബ്ബാന

കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചുകൊ
ണ്ട് ഇവിടെയുള്ള ഒരു നാട്ടുവൈദ്യന്റെ
ചികിത്സ മാത്രം ചെയ്ത്, മേല്പറഞ്ഞ പ
ണ്ഡിതന്മാർക്കു നടത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അ
പ്പോൾ ഇതാ! ന. ക. തിരുഹൃദയത്തി
ന്റെ പ്രത്യേക സഹായത്താൽ അത്ഭുത
മാപണ്ണം പൂർണ്ണസൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിരി
ക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള പല അത്ഭുത
സംഭവങ്ങളും എനിക്കു അനുഭവമായി
ട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ എല്ലാവരും ഈശോയു
ടെ തിരുഹൃദയത്തിനു തങ്ങളുടെ കുടും
ബങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതു വളരെ പ്ര
യോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു പ്രസ്താവാ
ണല്ലോ.

അയ്യനാട്ടു പാറയിൽ
കുഞ്ഞുവാത്തര കുൻ.

ഈ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തി
ന് സപക്ഷംബങ്ങളെ വിശ്വാസികൾ പ്ര
തിഷ്ഠിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും ഈ
പണ്ഡിതന്മാർ നടത്തിയ കുടുംബാംഗങ്ങൾ
ക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിശുദ്ധനീയ സഹാ
യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇതിനു മുമ്പ് ഞ
ങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. തിരുഹൃ
ദയഭക്തന്മാരായ വൈദികരുടെ അശ്രാ
ന്ത പരിശ്രമം വഴിയായും, വിശ്വാസിക
ളുടെ നന്മനസ്സു മൂലവും ഇപ്പോൾ പലേ
ഇടവകകളിലും ഈ ഭക്തി വർദ്ധിച്ചുവ

രുന്നതായി, ഈ ആവിസിൽ കിട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നും കാണുന്നത് എത്രയും ചാരിതാത്മ്യജനകമാ

ണ്. ഇനിയും ഈ പുണ്യകർമ്മം ചെയ്യാത്തവർ അമിതരേണ അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. (പത്രാധിപർ.)

‘മുട്ടിയാൽ തുറക്കപ്പെടും.’ (ഒരു പ്രഹസനം.)

ഒന്നാം രംഗം.

മംഗളം.

സേവിയ്യും ജനതയ്ക്കുവായ്ക്കുമപ്പലി
നാഥം കുറച്ചുനാഥം,
ഭാവിയ്ക്കുംവിധമുള്ളഭീഷ്മമഖിലം
നല്ലുംജഗന്നായകൻ;
ധീവിസ്താരവുമായതുമുഖിയുമിവ
കേകി, സുമാദ്യേനട—
നാവിണ്ണിൻതണലത്തുവാൻകനിവിധ
നീടട്ടെ, സമ്പ്രിതനായ്.

(പുനിലത്തു വിട്ടിന്റെ കോലായിൽ ഒരു കസാലമേൽ, ഇളയ കുട്ടിയെ മടിയിൽ പെച്ചുകൊണ്ട്, അമ്മയും ശേഷം മൂന്നു മക്കളും പ്രവേശിക്കുന്നു.)

മൂന്നാമത്തെ കുട്ടി, റോബർട്ട് മടിയിലിരിക്കുന്ന ഐസയെ പിടിച്ചുമാറി, അവളുടെ സ്ഥാനത്തിന്നേ, സ്നേഹപൂർവ്വം അമ്മയുടെ മുഖത്തു രടവിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു:— “അമ്മേ, അമ്മ അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ. ഇന്ന്, ക്രിസ്റ്റ് മസ്സിന് ഞങ്ങളുടെ സ്കൂൾ പൂടി. പരിന. ബുദി വസന്തെ ഒഴിവുണ്ട്. ഹാ! എന്തൊരു രമാശാണ് ഇന്നുണ്ടായത്. അമ്മയ്ക്കു കേൾക്കുന്നുോ?”

അമ്മ— “എന്താണ് തമാശ്, റോബർട്ടേ? നിന്നെപ്പോലെയുള്ള കുട്ടിക്കൊതിയന്മാർക്ക് സ്കൂൾ പൂടിയതുകൊണ്ടുള്ള തമാശ് തന്നെ. അല്ലാതെ എന്താണ്? പറയൂ, കേൾക്കട്ടെ.

റോബർട്ട്— “അതോ പറയാം. ഇന്നു ഞങ്ങളുടെ മാനേജർച്ചർ ക്ലാസ്സിൽ വന്നിരുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ മിടിക്കുന്മാരായ കുട്ടികൾക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക ചില സമ്മാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കു കിട്ടിയ സമ്മാനങ്ങൾ അമ്മയ്ക്കു കാണുന്നുോ?”

അമ്മ— “ഓ, നിനക്കു സമ്മാനം

കിട്ടിയോ? എന്തൊക്കെയാണ് കിട്ടിയത്? കൊണ്ടുവരൂ, കാണട്ടെ”

(റോബർട്ട്— അമ്മയുടെ മടിവിട്ടു ഓടിപ്പോകുന്നു. ഈ തരംനോക്കി, ഐസ വിണ്ടും മടിയിൽക്കയറി ഇരുന്നു ചിരിച്ച്, അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടു, പറയുന്നു.) “ഹാ, ഹാ, ഹാ! ഇനി റോബർട്ട് വരട്ടെ. ഞാൻ മാറുകയില്ല. സാമന്ത്രിം കാണാമല്ലോ. അമ്മേ, അമ്മേ! റോബർട്ട് വന്നു പിടിച്ചാൽ ഞാൻ പോകയില്ല. റോബർട്ട് ഇത്ര നേരവും അമ്മയുടെ മടിയിൽ ഇരുന്നില്ലേ? ഞാനും കുറേ ഇരിക്കട്ടെ” (മുൻഭാഗത്തേയ്ക്കുനോക്കി റോബർട്ട് ഓടി വരുന്നതുകണ്ട്, അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു.)

അമ്മ— “മകളേ, നീ വേദിക്കാരിരിക്ക. അവൻ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല. അവനെ ഞാൻ പറഞ്ഞു നിറുത്തിക്കൊള്ളാം.”

(റോബർട്ട് കൈയിൽ ചില പുസ്തകങ്ങളുമായി അമ്മയുടെ സമീപം എത്തി, ഐസയെ മടിയിൽ കണ്ട്, അല്പം വിഷണ്ഡനായി എങ്കിലും ചിരിച്ചുകൊണ്ട്)— “അമ്പടി, നിനക്കു നല്ലതരമായി അല്ലെ. ഞാൻ ഇതു ആലോചിച്ചെങ്കിൽ, പോവുകയില്ലായിരുന്നു. ആട്ടെ, ഇരിക്കട്ടെ”

(ഐസ, ജയഭാവത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ചുംബിക്കുന്നു. അമ്മ പുഞ്ചിരി ഇടുന്നു. റോബർട്ട് വിണ്ടും ചിരിച്ചുകൊണ്ടു) “കൊള്ളാം. നീ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു. പോരേ” (അമ്മയോടു) “അമ്മേ! ഈ രണ്ടു ചിത്രപുസ്തകങ്ങളാണ് മാനേജർ എനിക്കു സമ്മാനിച്ചത്. ഇതിൽ ഒന്ന് സൽസ്വഭാവത്തിനും മറേറതു കഴിഞ്ഞ പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമനായി ജയം പ്രാപിച്ചതിനും ആണ്.” (റോബർട്ട് ചിത്രപുസ്തകങ്ങളെ

ൾ വിടത്തി, അമ്മയേയും ഐസയേയും കാണിക്കുന്നു.) (ഐസ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ കടന്നു പിടിച്ചിട്ട്)- “റോബർട്ടെ, റോബർട്ടെ, ഈ പുസ്തകം എനിക്ക്. എനിക്ക് കഴിഞ്ഞ ജനനഭിവസത്തിന്നു തരാമെന്നു പറഞ്ഞ സമ്മാനം തന്നിട്ടില്ലല്ലോ. അത് ഇതായിക്കൊള്ളട്ടെ.”

റോബർട്ട് (സഹോദരയുടെ മുഖത്തു പതുക്കെ വിരൽകൊണ്ടു കത്തിയിട്ട്) “ഐതു സമ്മാനം? ശരി, ശരി, ഓർമ്മ വന്നു. പക്ഷേ, ഇതു പെൺകുട്ടികൾക്കു കൊടുത്തുകൂടാ ഇതിൽ മുഴുവനും യുദ്ധ പടങ്ങളാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് കാർ ജർമ്മൻകാരെ ഓടിച്ച കഥയാണ്. നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ പേടിക്കും.”

ഐസ- “എന്തിനാണ് റോബർട്ടെ, സൂത്രം പറയുന്നത്? പടം കണ്ടാൽ ആരെങ്കിലും പേടിക്കുമോ? രാറൻ മനസ്സിപ്പെങ്കിൽ അതു പറയണം. സൂത്രം എന്തിനാണ്?”

(റോബർട്ട് അമ്മയുടെ മുഖത്തു നോക്കുന്നു. അമ്മ മുഖംകൊണ്ട് അനുവാദം വത്തിൽ അംഗ്രം കാണിക്കുന്നു.)

റോബർട്ട്- “വല്ലഭമാകട്ടെ. ഈ പുസ്തകം നിനക്കു സൂക്ഷിക്കണം കേട്ടോ. നിന്റെ കൂട്ടുകാർക്കു വല്ലഭം കൊടുത്താലപ്പോൾ അറിയാം” (ഐസ, കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം പുസ്തകം വാങ്ങി, റോബർട്ടിനെ ചുംബിച്ചു, വീണ്ടും യഥാസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു.) (അതുവരെ, അല്പം അകലെയായി ഒരു പുസ്തകവും വായിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന പ്രെസി, അടുത്തുവന്ന്, കൈയിലിരുന്ന പുസ്തകം അമ്മയെ കാണിച്ചിട്ട്)- “അമ്മേ! എനിക്ക് കിട്ടിയ പുസ്തകമാണിത്. മാനേജറച്ചൻ തന്നതാണ്. ഹാ! ഇതു ഏതു വിശേഷമായ പുസ്തകം.” (അമ്മ പുസ്തകം വാങ്ങി നോക്കിയിട്ട്.) ഇത് “ക്രിസ്തുപരക്കരണ” (Imitation of Christ) മാണല്ലോ. വേദപുസ്തകം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇതു നല്ല ഒരു പുസ്തകം വേറെയില്ല. ഇത് നീ മുടങ്ങാതെ വായിക്കണം. അതിനുവേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം സമ്മാനിച്ചത്.”

പ്രെസി- “അമ്മപറഞ്ഞതു വാസ്തവം തന്നെ. ഏതു സാരോപദേശങ്ങളാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്! കർത്താവി

ന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി ഇത്ര സരസമായും ഹൃദയംഗമമായും വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകം ഞാൻ കണ്ടിട്ടേയില്ല. ഇതു എഴുതിയ ആൾ ഒരു അമാനുഷനാണെന്നു കൂടി തോന്നിപ്പോകുന്നു.”

അമ്മ- “മകനേ, അദ്ദേഹം നമ്മെപ്പോലെ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനായിരുന്നു. എങ്കിലും, കർത്താവിനെ അത്യാധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ സ്നേഹമാധുർയ്വം വേണ്ടപോലെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ദിവ്യമാനുഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. (തീരിഞ്ഞു നാലു ഭാഗത്തും നോക്കിയിട്ട്, നെടുവീപ്പോടുകൂടി) പ്രിയ കുട്ടികളെ! നിങ്ങളും കർത്താവിന്റെ മക്കളായിത്തീരണം. നിങ്ങളുടെ അച്ഛൻ ധനമില്ലെന്നറിയാമല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിന്റെ ആശ്രയം ഒന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ കർത്താവിനെ മനഃപൂർവ്വം സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും.”

റോബർട്ട്- (അമ്മയുടെ പാർശ്വം നോക്കി അടുത്തുകൂടി. അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്)- “അമ്മേ! അമ്മ ഇന്നാളൊരിക്കൽ ഉണ്ണി ഈശോയുടെ കഥ പറഞ്ഞതു മുതൽ ഞാൻ മിക്കരാത്രിയിലും ഉണ്ണി ഈശോയെ കാണാറുണ്ട്. ഉണ്ണി ഈശോ ഇന്നാളൊരിക്കൽ എന്നെ വന്നു വിളിച്ചു പറത്തുകൊണ്ടുപോയി. ഞങ്ങൾ വളരെ ദൂരം നടന്ന് ഒടുവിൽ ഒരു ഭാഗിയുള്ള പുത്തോട്ടത്തിൽ എത്തി. ഹാ! എന്തൊരു പുത്തോട്ടം. അവിടെ എന്തെല്ലാമാതിരി പൂക്കളാണുള്ളത്! അവയിൽ നിന്നു പൂർപ്പെടുന്ന വാസനയോ, ഏതു വിഭവം! തോട്ടത്തിനു നടുഭാഗത്തായി വലിയ ഒരു ബങ്കളാവുണ്ട്. ബങ്കളാവെന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ. ഈ മാതിരി ബങ്കളാവു നമ്മുടെ നാട്ടിലെങ്ങും കാണുകയില്ല. സർവ്വം സ്വപ്നമേ. കണ്ണു മയങ്ങിപ്പോകും. അതിനകത്തുള്ള എല്ലാ സാധനങ്ങളും കനകംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണ്. ഞങ്ങളെ എതിരേൽക്കാൻ വന്നത് പൊൻവിറകുകളും വെള്ളപ്പുഴുവൃന്തങ്ങളും ധരിച്ച ഒരു കൂട്ടം ആളുകളാണ്. അവരെത്തു യോഗ്യന്മാർ! അവരുടെ മുഖത്തിന്റെ ഭാഗികങ്ങളുതന്നെ അറിയേണ്ടതാണ്. ഉണ്ണിമിശിഹായെ കണ്ടു ഉടനെ പൊൻവിറകു

കാർ മുട്ടുകുത്തി നമസ്കരിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഒരു പൊൻകുതിരപ്പുറത്താണ് സവാരി ചെയ്തത്. പാട്ടും കൊട്ടും ഒക്കെ തളുതി മയം. പൊൻമിറകുകാരെ കഴൽവിളികേട്ടാൽ അവിടം വിട്ടുപോവാൻ തോന്നുകയില്ല. ഈ ഐസിയെപ്പോലെയുള്ള ഒട്ടനേകം കൊച്ചുകുട്ടികൾ അവിടെയുണ്ട്. അവർ ഏപ്പോഴും, പാട്ടുംപാടിയും രസംപറഞ്ഞും കഴിച്ചുകൂടുന്നു. ഞാൻ ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും മരിമറന്നുനിൽക്കുമ്പോൾ കണ്ണുതുറന്നുപോയി. ഉണ്ണി! ഈശോയും ഇല്ലാ, തോട്ടവും ഇല്ല, ഊവാൻമിറകുകാരും ഇല്ല. എല്ലാം മറഞ്ഞുപോയി. എവിടെപ്പോയോ!”

(അമ്മ, പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ട്.)— “റോബർട്ടേ, നിന്റെ കഥ ഒന്നാന്തരം തന്നെ. എന്നാൽ, നിന്നെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോയതു ഉണ്ണി ഈശോയായെന്നു നിനക്കു ഏങ്ങനെ നിശ്ചയം വന്നു?

റോബർട്ട്— “ഓ, അതറിയാനാണോ പ്രയാസം? നമ്മളുടെ പള്ളിയിലെ ഉണ്ണി-ഈശോയെ കണ്ടാൽ ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു പോകാൻ, റോസപ്പൂക്കൾ കൊണ്ടലങ്കരിച്ച ഒരു ചെറിയ കുരിശും കൈയിലുണ്ടായിരുന്നു. ആട്ടെ, (ദാർശ്വം) അമ്മേ! ക്രിസ്റ്റ് മസ്സ് അടുത്തുവരുന്നവല്ലോ. എന്തൊക്കെയാണ് വടം? അമ്മ ഞങ്ങൾക്കു എന്തൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിത്തരും? അതു പറയൂ. ഈ കൊല്ലം സൂര്യംകൊണ്ടു പറുകയില്ല.”

(ഐസ, അമ്മയുടെ മടിയിൽ നിന്ന് വിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു, തള്ളിക്കൊണ്ട്)— “ഹാ! ക്രിസ്റ്റ് മസ്സ്! ക്രിസ്റ്റ് മസ്സ്! അമ്മേ! അമ്മ പറയൂ. ഈകൊല്ലം ഏതായാലും ഒരു ക്രിസ്റ്റ് മസ്സ് ടീ കൂടാതെ കഴികയില്ല. അമ്മൻ വരട്ടെ. ഞാൻ പറയുമല്ലോ. അങ്ങനിലെ മാഗി കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ഞങ്ങളെ പരിഹസിച്ചു. അവർക്കു ക്രിസ്റ്റ് മസ്സ് ടീ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർക്കുല്ലാവർക്കും പുതിയ ഉടുപ്പുകൾ അവരുടെ അമ്മാവൻ വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ഞങ്ങൾക്കാരും തരാറില്ല (പൊട്ടിക്കരയുന്നു.)

(അമ്മ മകളെ മാറോടണച്ചു ചുംബിച്ച്, തൊണ്ട ഇടിക്കൊണ്ട്)— “പ്രിയ മകളേ! നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സിദ്ധാന്തി

ക്കരുത്. നാം ധനവാന്മാരല്ലെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടയോ? പണമുള്ളവർ മാത്രമെ പുതിയ ഉടുപ്പുകൾ വാങ്ങുവാനും ക്രിസ്റ്റ് മസ്സ് ടീ വെണ്ണുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനിലെ മാഗിയുടെ അമ്മൻ വലിയ ധനവാനാണ്. നിങ്ങളുടെ അമ്മനോ ഒരു കൂലിവേലക്കാരൻ. നിങ്ങൾക്കു അവരെപ്പോലെയെല്ലാം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ? ഉള്ളതുകൊണ്ട് തുറച്ചുപെടുക. അമ്മൻ പലപ്പോഴും സംതൃപ്തിയുടെ ഗുണം നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതന്നിട്ടില്ലെ. കത്താവുന്നമുക്കു ധനം തന്നിട്ടില്ല അതിനെപ്പറ്റി ദുഃഖിക്കുകയും വേണ്ട. ഏതൊരു മക്കൾ കത്താവിന്റെ മക്കളായിരിക്കണം. കത്താവു ഏതു ദരിദ്രനായിരുന്നു. താൻ ജനിച്ചതുതന്നെ ഒരു തൊഴുക്കുട്ടിയല്ലയോ. നിങ്ങൾ കത്താവിനെപ്പോലെയൊക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക.”

(ഐസ കരച്ചിൽ നിറുത്തി, അമ്മയെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട്)— “ഇനി ഞാൻ ഒന്നും പറയയില്ല. അമ്മ പറഞ്ഞതെല്ലാം നേരുതന്നെ. എന്നാൽ മാഗിയുടെ ഗർവ്വ കാണുമ്പോഴാണ് എനിക്ക് എങ്ങു മില്ലാത്ത ദേഷ്യം വരുന്നത്. ഓ, അവർക്കു പണമുള്ളതുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഊറം!”

(ജീവിയ മുൻഭാഗത്തേക്കു വന്നിട്ട്)— അമ്മൻ വന്നില്ലല്ലോ. അമ്മേ! ഇത്ര താമസിക്കുന്നത് എന്താണ്? നേരം സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. (പുറത്തേക്കു നോക്കി, ഒച്ച ഓർത്തിട്ട്)— ഓ, അമ്മന്റെ കാലടിയുടെ ശബ്ദമാണെന്നു തോന്നുന്നു. (ഒന്നുകൂടി നോക്കിയിട്ട്) ഹാ! പറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോഴേക്കു അമ്മൻ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. (ഐസയും ഏഴുന്നേറ്റു, അമ്മയോടു ചേർന്നു.) (അമ്മൻ അകത്തേക്കു കടന്ന്, കുട്ടികളെ ഓരോരുത്തരെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചുംബിക്കുന്നു) (അമ്മൻ, അടുത്തു ഒരു കസാലമേൽ കിടന്ന ഉടനെ, റോബർട്ട് അമ്മന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്നു; ദേഷ്യം വേർ അമ്മനെ തൊട്ട്, അവിടവിടെയായി നിൽക്കുന്നു അമ്മ അടുത്ത ഒരു കസാലയിൽ ഇരിക്കുന്നു.)

അമ്മ— “നിങ്ങൾ ഏന്താണിത്ര താമസിച്ചത്? നാളെ മുതൽ നാലഞ്ചു ദിവ

സന്തതം ഒഴിവാക്കുകയാണു് ജോലി വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ”

അപ്പോൾ— “അതേ, അതേ, അതു തന്നെ. പിന്നെ, മാനേജറെക്കണ്ടു് ക്രിസ്തുമസ്സിന്നു വല്ലതും വിശേഷാൽ വാങ്ങണമെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, സാധിച്ചില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ”

(കുട്ടികളെ നോക്കി, പുഞ്ചിരി ചൂട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു്) “മക്കളെ, നിങ്ങൾക്കു് ഈ കൊല്ലവും ക്രിസ്തുമസ്സില്ല.

നിങ്ങൾക്കു് പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻ മറ്റും, ആഫീസിൽ നിന്നു് അല്പം അധികം പററിപ്പോയതുകൊണ്ടു്, വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും കിട്ടുന്നതിന്നു കഴിഞ്ഞില്ല. നിങ്ങൾ ഒട്ടും കുറ്റമില്ലാത്തവരല്ല. നമുക്കു് ഒരിക്കൽ നല്ലകാലം വരുമായിരിക്കാം. നിങ്ങൾ കത്താവിന്റെ സ്നേഹിച്ചിൻ. തന്നെ ആശ്രയിച്ചിൻ. എല്ലാം നേരെ വരും”. (തുടരും)

കേ. പി. പീറ്റർ.

തിരുഹൃദയഭക്തന്മാർ ഫൻഫൻ തുലാമാസത്തിൽ വേക്കേണ്ട പൊതുനിയോഗം.

“വേദോപദേശികളെ ഏല്പിക്കുന്നതിന്നു് അഭ്യസിപ്പിക്കും.”

വിദ്യാധനം സമൃദ്ധം ധനം എന്ന് സകലരും സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ വിദ്യാധനത്തിൽ വേദപഠനം പ്രധാനമാണെന്നു കൂടി സമ്മതിച്ചേ കഴിയൂ. എന്തെന്നാൽ സകല വിദ്യയും അഭ്യസിപ്പിച്ചാലും ആത്മരക്ഷയ്ക്കു് ഉപകരിക്കുന്ന വേദപഠനം സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ യാതൊരു ഫലവുമില്ല. പ്രത്യേക ഒരു വിദ്യയും അഭ്യസിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിലും, നിത്യരക്ഷയ്ക്കു് ഉപകരിക്കുന്ന വേദോപദേശം ശരിയായി പഠിച്ചിറങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിത്യമായ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ വിദ്യാധനത്തിൽ പ്രാധാന്യം വേദപഠനത്തിന്നു കല്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേദോപദേശം ശരിയായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു, വേദാഭ്യയനം ചെയ്തിട്ടുള്ള നല്ല വേദോപദേശികൾ (Catechists) ആവശ്യമാണ്. ഈ വിധ വേദോപദേശികളെ ഏല്പിക്കുന്നതിന്നു് അഭ്യസിപ്പിക്കണമെന്നതെ തിരുസഭയുടെ തലവനായ മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു്. തിരുമനസ്സിലെ ആജ്ഞാനുസര

ണം ലോകമെങ്ങും നല്ല വേദോപദേശികൾ ഏല്പിക്കത്തക്കവണ്ണം തിന്നായി തിരുഹൃദയ ഭക്തന്മാർ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

N. B. നമുക്കെന്നാൽ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും മറ്റും വേദോപദേശം പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്കു് വരാപ്പു് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ അനുമതിയോടെ എറണാകുളത്തു് അച്ചടിക്കപ്പെട്ട ചെറിയ ‘വേദോപദേശം’ എന്ന പുസ്തകം വളരെ ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. പരിശുദ്ധ പിതാവു് പത്താം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് റോമാ സംസ്ഥാനത്തിലുള്ള സകല രൂപതകളിലും ഉപയോഗിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വേദോപദേശത്തിന്റെ മലയാള തർജ്ജിമയായ ഈ ചെറിയ ‘വേദോപദേശം’ ഉപദേശികളുടെ അഭ്യസനത്തിന്നു് ഉതകാതിരിക്കയില്ല. ഇതു് എറണാകുളത്തു് “കൈത്തൊഴിൽ പാഠശാല അച്ചുകൂടം” ആപ്പീസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

പ്രസാധകക്കുറിപ്പുകൾ.

മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ നൂറ-ാമത്തെ
ആട്ടത്തിരുന്നാൾ.

വക്രിപ്പണശ്ശേസ്.

രാജഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ കത്തോലിക്കജനം ഒട്ടും പിന്നണിയിലല്ലാതിരിക്കുന്നത്. കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ രാജഭക്തിയിൽ അഗ്രഗണ്യരാണെന്നു മുമ്പിനാലൊരന്നു സുപ്രസിദ്ധമാണ്. അസ്ഥിതിക്ക് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ നൂറു-മഞ്ഞ ജന്മനക്ഷത്രാഘോഷാവസരത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നാമത്തെ കത്തോലിക്ക മാസികയായ “കമ്മെല കുസുമ”വും സഭക്തിബഹുമാനാദരം ഭാഗഭാഷാഭേദമില്ലായോ, അതിനാൽ, നാനാജാതിമതസ്ഥരായ വഞ്ചി രാജ്യവാസികളുടെ സാക്ഷാൽ പൊന്നുതമ്പുരാനും അന്നഭാതാവുമായ ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, ഓമന ഭാഗിനേയ ഭാഗിനേയകളോടുകൂടി ദൈവിക ലൗകികങ്ങളായ ഭക്ഷമൈശ്വര്യസമൃദ്ധിസമേതം ഭീഷകാലം രാജ്യവരിപാലനം ചെയ്യുന്നതിന് സഞ്ചൈക ദൈവമായ ശ്രീഭയശുനാഥൻ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടേയെന്ന് ‘കുസുമ’ മനസ്സാലം പ്രാർത്ഥിക്കാജ്ഞ.

നാമും വല്ലഭനും ചെയ്യേണ്ടതോ?

സമാധാന ഉടമ്പടി പ്രമാണിച്ച ഡിസംബർ മാസം ൧൩-ാംനാ മുതൽ ൧൩-ാംനാ ചൊവ്വാഴ്ചവരെ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യമൊട്ടുക്ക് ഒഴിവിട്ടിവസങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണ്. തിങ്കളാഴ്ചയും ചൊവ്വാഴ്ചയും വളരെ ആഘോഷമായി കൊണ്ടാടണമെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആഗ്രഹം. മദ്രാസിലെ കത്തോലിക്കർ ഒത്തൊരുമിച്ചു ൧൪-ാംനാ ഞായറാഴ്ച വട്ടണപ്രദക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനും തദ്വാരാ കത്തോലിക്കാ മതശക്തിയേയും, ലോക സമാധാനത്തിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സന്തോഷത്തേയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഇപ്പോഴേ വേണ്ട ആലോചനകളെല്ലാം നടത്തിവരുന്നതായി അറിയുന്നു. കേരളത്തിലെ പ്രധാന വട്ടണങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ഇളിഗ്വാസിക്ൾ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുമോ? അധികൃതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ഏതദിഷയത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അന്തോച്ചായുടെ അഞ്ചുജാ പാത്ര
യക്ഷിസുബാവാ അവർകൾ മലയാളത്തു
വന്ന മാർ ദിവനാശ്വോസ് മെത്രാനവർ
കളെ മുടക്കിയതിനോടുകൂടി യാക്കോ
ബായക്കാർ വീണ്ടും മെത്രാൻകക്ഷിയെ
ന്നും ബാവാക്കുക്കിയെന്നും രണ്ടായിട്ടു പി
റഞ്ഞതിനേപ്പറ്റിയും, ദീർഘനാളായി “വ
ടിപ്പണക്കേസ്” എന്ന പേരിൽ നടന്നുവ
ന്നിരുന്ന പ്രസിദ്ധ വ്യവഹാരത്തേക്കുറിച്ചും
‘കസുമ’ വായനക്കാർ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ.
പ്രസ്തുത കേസ്, സെപ്റ്റംബർ ൧൭-ന-
സ്സെപ്റ്റംബർ ജഡ്ജി ശങ്കരപ്പിള്ള അവ
ർകൾ വിധി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ
അവസരത്തിൽ തോറ്റ കക്ഷികളെക്കി
ലും തങ്ങളുടെ മതവും ഗവൺമെന്റും ത
മ്മിലുള്ള ബന്ധത്തേപ്പറ്റിയും, തങ്ങളുടെ
ന്യായമായ അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിചാരി
ക്കപ്പെടുന്ന അന്തോച്ചായ യാക്കോബായക്കാ
രും തുക്കി ഗവൺമെന്റും തമ്മിലുള്ള ബന്ധ
ത്തെ സംബന്ധിച്ചും, ദൈവസ്ഥാപിതവും
സർവ്വപരത്രവുമായ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുമത
ത്തേക്കുറിച്ചും നിർദ്ദാക്കിത്തുറച്ചുപോ താ
രമുവിവേചനം ചെയ്യാതിരിക്കുവെല്ലെ
ന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

അർദ്ധമാലനം.

റവ. ഫാദേഴ്സ് കോശി മമ്പലത്തൂർ, ജയിംസ് കാളാച്ചേരി എന്നിവർ രോമിൽവെച്ചും, കെ. നി. ജി. സ. സന്യാസി കളായ ഫ. ബ. യസ്സീൻ (ചാക്കൊ കുന്നങ്കൽ) ഫ. ബ. പ്രൊത്താസീസ് (ഐസക് മേനോമ്പറമ്പിൽ) ഫ. ബ. അബ്രോസീസ് (ജേക്കബ് പാലാക്കുന്നേൽ) ഫ. ബ. ശൈമോൻ (ചുമ്മാർ പാട്ടശ്ശേരിൽ) എന്നിവർ സ്ഥലത്തെ ആശ്രമത്തിൽ വെച്ചും ഈയിടെ നവപൂജ അണയ്ക്കുകയുണ്ടായി. സമത്വപരമായ ഈ നവവൈദികന്മാരുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ കേരളീയ തിരുസഭയുടെ സന്തോഷം സീമാതീതമാണ്. ഇവരോടുത്തരേയും ഞങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കുകയും അവരുടെ ഭാവി സർവ്വഥാ വിജയകരമായിപ്പരിണമിക്കുതിന് 'കെമ്ല' നായികയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പഞ്ചാംഗം.

ഞായറാഴ്ച അക്ഷരം . ഞ

ഏകദശി ൨൯.

൧൯൧൯ ഒക്ടോബർ - ൧൯൦൭ കന്നി - തുലാം.

1	16	ബു	അ മൌ. റെമി. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
			ഈ മാസത്തിൽ മേയ്മണി ജപം ദേവാലയത്തിൽ കൂട്ടമായിട്ട് എത്തിക്കുമ്പോൾ, തക്ക കാരണത്താൽ പാടില്ലാത്തപക്ഷം, തനിപ്പെത്തിക്കയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഓരോ പ്രാവശ്യവും ഓ. ആ. മെ. ദ. വി. വിശേഷിച്ചും പള്ളിയിലാകട്ടെ, വശാഹിൻ തനിച്ചാകട്ടെ ൧൦ നാൾ എങ്കിലും ജപമാല എത്തിച്ച് ശേഷം ക്രമമുള്ളതും ചെയ്താൽ പൂ. ദ. വി.
2	17	വ്യാ	† കാവൽമാലാഖാ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
3	18	വെ	† വേ. വെഞ്ച. (കന്നി ൨൮) ന. ആ. ക്ക. വെ. ചു.
4	19	ശ	മൌ. പ്രംസി. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
5	20	ഞാ	✠ പ. ൧൭ († കൊത്തമാതാ. * ൧൭ വെ.) ന. ക്ക. ആ. ൧൨. ൧. ൧ വ.
6	21	തി	† മൌ ബ്രഹ്മണം. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
			ത്രേസ്യാ പുണ്യവതിയുടെ നവനാൾ തുടങ്ങുന്നു.
7	22	ചൊ	വാ. മൌ ജ്യേഷ്ഠ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
8	23	ബു	† വി. ബ്രിജി. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
9	24	വ്യാ	വേ. ദിയ. കൂ. ന. ആ. ക്ക. വെ. ചു.
10	25	വെ	† മൌ. പ്രംസി. ബോ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
11	26	ശ	† വി. കൂ. കൂ. (കു. ൭) ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
12	27	ഞാ	✠ പന്ത. ചുവാ. ന. ക്ക. ആ. ൧൨. ൭. ൧ വ.
13	28	തി	† മൌ. ഏകാദശ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
14	29	ചൊ	വാ. വേ. കലി. ന. ആ. ക്ക. വെ. ചു.
15	30	ബു	† ക. ത്രേസ്യാ. ന. ആ. ക്ക. വെ. (കു. സ. അമ. സ. പൂ. ദ. വി.) വെ. ചങ്ങനാശേരി, കാവാലം ഈ പള്ളികളിൽ പ്രധാന തിരുനാൾ.
16	31	വ്യാ	വി. രാ. ഏലി. (കു. ൮) ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
17	1	വെ	† ക. മറി. അല. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
18	2	ശ	വി. ലുക്കാ. ഏല. ന. ആ. ക്ക. വെ. ചു.
19	3	ഞാ	✠ പന്ത. ൧൯൦൦ ന. ക്ക. ആ. ൧൨. ൧. ൧ വ.
20	4	തി	† മൌ. യോഹ. കാ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
21	5	ചൊ	മൌ. ഹില്ലാ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
22	6	ബു	† വി. മറി. ശാലോ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
23	7	വ്യാ	† ദിവ്യരക്ഷ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
24	8	വെ	† റോസേൽ മാലാഖാ. ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
25	9	ശ	വേ. ക്രിസോ. കൂ. ന. ആ. ക്ക. വെ. ചു.
26	10	ഞാ	✠ പന്ത. ൨൦൦൦ ന. ക്ക. ആ. ൧൨. ൧. ൧ വ.
27	11	തി	ശിമയോൻ യൂദാ. ത. ന. ആ. ക്ക. ത. ഇ. വി. രോ.
28	12	ചൊ	(✠) ശിമയോൻ യൂദാ ശ്ലീ. ന. ക്ക. വെ. ചു.
29	13	ബു	വാ. വേ. ഏവരി. (ഈ ൨൯) ന. ആ. ക്ക. വെ. ചു.
30	14	വ്യാ	† വി. രാ. ഏലി. (ഈ ൧൭) ന. ആ. ക്ക. വെ. വെ.
31	15	വെ	വേ. സക. തുലാ. തലേ. ന. ആ. ക്ക. ത. രോ.

10x8 doz. Re. 1; 17x13 doz. Rs. 3; 20x16 doz. Rs. 6; 25x18 each Re. 1; 29x22 each Re. 1. 12 0.

Prayer book pictures at Rs. 2-4; Mourning pictures at Rs. 2-8; per 100.

Scapulars:- Black scapular of Mt Carmel sup. Rs. 4-12 Inf. Rs. 4-4 per gross. Blue scapular Rs. 6; our Lady of Dolours scapular at Rs. 5 per gross.

Medals:- Scapular medals Aluminium square and round As. 12 and 6 per doz. In silver Re. 1-4 and As. 10 each. Other medals:- Our Lady of Health St. Antony, St. Joseph, B. V. M., Ecce Homo, St. Annas, Etc. in oval and round big size As. 9 small doz. As. 7.

Rosaries:- Ash colour Koraiseed Inf. doz. Rs. 1-10, Sup. doz. Re. 1-12

Black Cana seed " 1-12

Porcelain Beeds, Black, Blue & Green " 1-10

Imitation Pearl, White & Red " 2-0

Our Lady of Dolours Rosary " 5-0

Blessed sacrament Rosary of 33 Beads " 1-12

Fully coloured Statues:- Sacred Heart, Bl. Virgin, Lourdes, St. Joseph 8" height Rs. 2-0

12" 4-8

Wooden Cross to hang 18" 1-4

8" 2-0

12' 3-0

Varnished coloured pictures, of Views, sceneries, and beauties.

10x8 14x6 15x11 20x16
Doz. 2-0-0 2-4-0 2-4-0 0-12-0 each.

Black and white pictures: with fine embossed borders.

15x11 and 16x12 at Rs. 4-0-0 per doz.

Season Matoes & scripture Texts with Floral designs.

10x8 12x10 16x12 20x16
Doz. 1-4-0 2-8-0 5-0-0 10-0-0 each.

Picture Post Card: of Views beauties and love scenes.

doz. 1-0-0, 1-2-0, 1-8-0.

X'mas and New year cards and Pictorial wall pocket calendars, Hanging picture calendars will be supplied during the season.

All orders are executed by V. P. P.

Special discounts will be given to Bonafide buyers. Packing and Postage extra.

Prices are subject to the fluctuation of the Market.

T. Louis & Co.

General Merchants,

Big Bazaar St., Trichy.

വളരെ ലാഭമുള്ളതും മുതൽ നഷ്ടമില്ലാത്തതുമായ പ്രൈസ് കുറി. (ചിട്ടി)

95 രൂപാം 30-ാം നമ്പർ നറുക്കെടുക്കും.

ഇതു വളരെ ലാഭമുള്ള ഒരു പുതിയതരം കുറിയാണ്. ഇതിൽ ഏ. നമ്പർ നറുക്കു 1-ൽ 2 ക.യും 100 ക. പ്രൈസ്, ബി. നമ്പർ 1-ൽ 1 ക.യും 50 ക. പ്രൈസ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും മാസംതോറും നടത്തി 50 മാസംകൊണ്ടു കുറി അവസാനിക്കുന്നതും, മാസംതോറും നറുക്കു കിട്ടുന്നവർക്കു മേൽപറഞ്ഞ സമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രൈസ്കൾ കിട്ടുന്നതും അവർ പിന്നെ കുറിയിൽ പണം വെക്കേണ്ടതാവശ്യം ഇല്ലാത്തതും ആകുന്നു. എല്ലാ നറുക്കുകളും എടുക്കുന്നതും മേൽപ്രകാരമുള്ള സമ്പ്രദായം എല്ലാവർക്കും കിട്ടുന്നതും ആകുകൊണ്ടു ചേരുന്നവർക്കും യാതൊരു നഷ്ടവും ഇല്ല. അല്ലാത്തതായിട്ടു വലിയ സമ്പ്രദായം സമ്പാദിക്കേണമെന്നു ഗ്രാമങ്ങളിലും ഇതിൽ കഴിയുന്നത്ര നറുക്കുകൾ ചേരേണ്ടതാണ്. അധികവിവരം കുറി രസീതു കൊണ്ടുറിയാം. ഇനി കുറച്ചു നറുക്കുകൾ മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ചേരണമെന്നു ഗ്രാമങ്ങളിലും ഉടനെ പണം മണിയാർപ്പർ അയക്കുകയോ കുറി രസീതു വി. പി. ആയി ആവശ്യപ്പെടുകയോ വേണം. ഇന്നത്തന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് തൊൽ വെക്കുവശപ്പെടുത്തി.

ഇ. പി. ജോസഫ് വൈദ്യർ,
അയ്യപ്പേട്ര വൈദ്യശാല ഉടമസ്ഥൻ
കല്ലാശ്ശേരി. S. മലബാർ.